

εργατική

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

22 Δεκεμβρίου 2015

www.sekonline.gr

No 1204

**Δεν υπάρχουν “Αϊ Βασίληδες”
που φέρνουν δώρα από τα πάνω**

**Οι καλύτερες
γιορτές
είναι οι
ΑΓΩΝΕΣ
μας!**

Λιμάνια ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ *Γυρίστε στη σελίδα 5*

Πενταμηνίτες
των δήμων
**ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ
ΔΟΥΛΕΙΑ**

σελ. 5

Νοσοκομεία
**ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ**

σελ. 4

ΕΙΣΡΕΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΝΟΙΧΤΑ ΣΥΝΟΡΑ
ΓΙΑ ΠΕΣΕΙ - ΦΡΑΚΤΗ - ΕΙΣΡΕΤΗ

ΣΤΑΡΑΤΗΓΕΤΕ - ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΥΣ

**Πανελλαδική
Κινητοποίηση**

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ 23/11 19:00 - 21:00
24/11 10:00 - 13:00

ΚΕΕΡΦΑ

Όλοι μαζί
**ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΕΕ-ΦΡΟΥΡΙΟ**

σελ. 6, 7, 16

Οι εκλογές
στην Ισπανία

σελ. 15

Η κρίση στη
Νέα Δημοκρατία

σελ. 2

ΝΔ Μοναδικός νικητής η κρίση

Ο νικητής των εσωκομματικών εκλογών που έγιναν την περασμένη Κυριακή για την ανάδειξη του νέου αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας δεν ήταν η Νέα Δημοκρατία, όπως έτρεξαν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, όλοι οι υποψήφιοι να δηλώσουν. Ο μεγάλος νικητής ήταν η κρίση -που παρά τους κομπασμούς δεν δείχνει κανένα σημάδι ότι έχει υποχωρήσει. Το αντίθετο ακριβώς συμβαίνει.

Το βράδυ της Κυριακής τα στελέχη του κόμματος και τα κανάλια πανηγύριζαν για τη μεγάλη συμμετοχή στις εκλογές "που ξεπέρασε κάθε προσδοκία". Η "επιτυχία", όμως, δεν οφείλεται στη μεγάλη προσέλευση των "μελών και των φίλων" της Νέας Δημοκρατίας. Οφείλεται απλά και μόνο στις εξαιρετικά χαμηλές προσδοκίες.

Στις εσωκομματικές εκλογές του 2009 που ανέδειξαν τελικά τον **Αντώνη Σαμαρά** στην ηγεσία, η προσέλευση είχε ξεπεράσει τις 780 χιλιάδες. Στις εκλογές της Κυριακής προσήλθαν περίπου 400 χιλιάδες -δηλαδή σχεδόν οι μισοί.

Μέσα στην περίοδο αυτών των έξι χρόνων η Νέα Δημοκρατία έχει χάσει 800 χιλιάδες ψήφους: στις βουλευτικές εκλογές του Οκτώβρη του 2009 (με αρχηγό τον **Κώστα Καραμανλή**) είχε πάρει 2.3 εκατομμύρια ψήφους. Τον περασμένο Σεπτέμβρη, με προσωρινό πρόεδρο τον **Βαγγέλη Μεϊμαράκη** πήρε 1.5 εκατομμύρια ψήφους. Εκφρασμένη σε ποσοστά, η πτώση αυτή μεταφράζεται σε απώλεια του 35% της εκλογικής της δύναμης. Η αποσυσπείρωση του "σκληρού πυρήνα" του κόμματος, των "μελών και των φίλων" που πήραν μέρος στις εσωκομματικές εκλογές για την ανάδειξη του νέου αρχηγού το 2009 και το 2015 αντίστοιχα, είναι πολύ μεγαλύτερη ακόμα και από την αποσυσπείρωση των ψηφοφόρων. Η κατάρρευση της Νέας Δημοκρατίας, με απλά λόγια, όχι μόνο συνεχίζεται αλλά και επιταχύνεται.

Η Νέα Δημοκρατία δεν είναι απλά και μόνο η "παραδοσιακή δεξιά" της Ελλάδας. Είναι το κόμμα της άρχουσας τάξης. Αυτό δεν σημαίνει φυσικά ότι στηρίζεται εκλογικά στις αριθμητικά μηδαμινές, ψήφους της ίδιας της άρχουσας τάξης. Η δεξιά αντλεί ψήφους από πολύ ευρύτερα στρώματα της κοινωνίας: από τους συντηρητικούς ηλικιωμένους (κάτι που ήταν εμφανές "δια γυμνού οφθαλμού" στις ουρές

που σχηματίστηκαν έξω από τα εκλογικά τμήματα την Κυριακή), από τα εξατομικοποιημένα, φοβισμένα τμήματα της εργατικής τάξης, τους απεργοσπαστές, τους συντετριμμένους άνεργους, τους αγρότες κλπ. Πάνω απ' όλα, όμως, στηρίζεται στα μεσαία στρώματα της κοινωνίας (τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους βιοτέχνες, τους μικρομαγαζάτορες κλπ) που αισθάνονται, παραδοσιακά, πιο κοντά στην ίδια την άρχουσα τάξη.

Σημείο καμψής

Το μέγεθος και η διάρκεια της οικονομικής κρίσης, όμως, έχει αναγκάσει το τελευταίο διάστημα την άρχουσα τάξη να επιτεθεί, εκτός από τους εργάτες και σε αυτά τα -σχετικά προνομιούχα- στρώματα της κοινωνίας. Η επιβολή του ΕΝΦΙΑ από την κυβέρνηση Σαμαρά ήταν σημείο καμψής για τις σχέσεις ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το μεσοστρώμα που δύσκολα μπορεί να επουλωθεί. Στις βουλευτικές εκλογές του Σεπτέμβρη η κρίση αυτή εκφράστηκε με διαρροές προς πάσα κατεύθυνση.

Ο Βαγγέλης Μεϊμαράκης κέρδισε, όπως ήταν αναμενόμενο, τον πρώτο γύρο των εσωκομματικών εκλογών. Η "έκπληξη" ήταν η ανά-

δειξη του **Κυριάκου Μητσοτάκη**, αντί για του **Απόστολου Τζιτζικώστα** (όπως προέβλεπαν τα γκάλοπ) στη δεύτερη θέση. Αυτή την "επιτυχία", όμως, ο Μητσοτάκης τη χρωστάει πρώτα και κύρια στους ίδιους τους εσωκομματικούς του αντιπάλους και ελάχιστα μόνο στις δικές του (,) ικανότητες.

Το 2014 ο Τζιτζικώστας διεκδίκησε την περιφέρεια της Μακεδονίας κατεβαίνοντας σαν ανεξάρτητος, ενάντια στον **Γιάννη Ιωαννίδη**, τον επίσημο υποψήφιο της Νέας Δημοκρατίας. Στον δεύτερο γύρο, τον οποίο και κέρδισε, είχε την ανοιχτή υποστήριξη όχι μόνο του "ΛΑ-ΟΣ" του **Γιώργου Καρατζαφέρη**, αλλά και της "Ένωσης για την Πατρίδα και το Λαό" του **Βύρωνα Πολύδωρα** και των "ΑΝΕΛ" του **Πάνου Καμένου**. Παρόλα αυτά και παρά τις δηλώσεις του για "ανανέωση" ο Τζιτζικώστας αντιπροσώπευε τη σκληροπυρηνική, συγκρουσιακή, Σαμαρική πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας. Αλλά η στρατηγική της μετωπικής αντιπαράθεσης με την εργατική τάξη είναι αυτή που κατ' εξοχήν έχει ηττηθεί μέσα στα προηγούμενα χρόνια.

Για τον Σαμαρά και τους συνεργάτες του το πρόβλημα της Ελλάδας ήταν η κληρονομία της Μεταπολίτευσης και η ιδεολογική ηγεμονία (από το 1974 και μετά) της αριστεράς μέ-

σα στην κοινωνία. Αλλά το μόνο που κατάφερε με τη μετωπική αντιπαράθεση με την εργατική τάξη και το κίνημα, ήταν να κάνει την αριστερά από ηγεμονική πλειοψηφική και να παραδώσει την εξουσία στον ΣΥΡΙΖΑ. Τα αποτελέσματα των εσωκομματικών εκλογών της περασμένης Κυριακής ήταν μια ανοιχτή ομολογία αυτής της αποτυχίας: οι εκπρόσωποι της ρήξης, ο Τζιτζικώστας και αμετανόητος (και γελοίος) ακροδεξιός **Άδωνις Γεωργιάδης** πάτωσαν.

Οι εργάτες και οι φτωχοί δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από τη Νέα Δημοκρατία -είτε κερδίσει τον Β' γύρο στις 10 Γενάρη ο Μεϊμαράκης (που είναι το πιο πιθανό) είτε ο Μητσοτάκης. Η Νέα Δημοκρατία είναι το κόμμα του εχθρού. Το αν θα είναι λίγο πιο συντηρητικό ή λίγο πιο νεοφιλελεύθερο, αυτό καμιά σημασία δεν έχει. Η κρίση της Νέας Δημοκρατίας οφείλεται, πρώτα και κύρια, στην αντίσταση της εργατικής τάξης απέναντι στη μετωπική επίθεση της συγκυβέρνησης Σαμαρά Βενιζέλου. Το ΠΑΣΟΚ διαλύθηκε από αυτή την αντιπαράθεση. Η Νέα Δημοκρατία έχει μπει τώρα στην ίδια τροχιά. Ώρα καλή.

Σωτήρης Κοντογιάννης

«Η λιτότητα ηττήθηκε πολιτικά και στην Ισπανία» ανέφερε σε ξεχωριστό μήνυμά του σχολιάζοντας τις ισπανικές εκλογές ο **Αλέξης Τσίπρας**. Όμως ό, τι και να λέει ο Τσίπρας για κατανάλωση, όλοι ξέρουν ότι η άγρια λιτότητα έχει στρατοπεδεύσει στη χώρα που ηττήθηκε πρώτη πολιτικά.

Δεν χρειάζονται να το αποδείξουν αυτό ούτε καν τα γκάλοπ που κυκλοφορούν τις τελευταίες μέρες και δείχνουν ένα μεγάλο ποσοστό των ψηφοφόρων, συνολικά και αυτών του

Παράλληλο πρόγραμμα... σε παράλληλο σύμπαν

ΣΥΡΙΖΑ, να αποδοκιμάζει την πολιτική κατεύθυνση της κυβέρνησης. Η πρόσφατη αναβολή κατάθεσης του λεγόμενου «παράλληλου προγράμματος» της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, για να αποφευχθούν τυχόν αντιδράσεις του κουαρτέτου λίγο πριν την εκταμίευση του 1 δις ευρώ, είναι ένα τρανταχτό παράδειγμα κατά πόσο είναι δυνατόν να συνυπάρχουν «παράλληλα προγράμματα», τουλάχιστον σε αυτό το σύμπαν.

Και είναι αστέιο η κυβέρνηση να

διαμαρτύρεται ότι «την καρφώσαν» στο κουαρτέτο επιρρίπτοντας ευθύνες «στην ανεύθυνη στάση και την αποχώρηση τριών κομμάτων από τη κοινοβουλευτική διαδικασία με κίνδυνο να προκληθούν εμπόδια στην διαπραγμάτευση αλλά και στο κυβερνητικό έργο για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης».

Πέρσι τέτοιο καιρό ο ΣΥΡΙΖΑ υποσχόταν ότι θα δαπανήσει, μόλις εκλεγεί, 2 δις ευρώ για την ανθρωπιστική κρίση για να καταλήξει τελι-

κά στο σχετικό νομοσχέδιο (που θεωρήθηκε από την τρόικα μονομερής ενέργεια) στα 180 εκατομμύρια ευρώ. Φέτος, το αντίστοιχο παράλληλο πρόγραμμα είχε πέσει στα 100 εκατομμύρια ευρώ, το οποίο όπως ισχυρίζονταν κυβερνητικοί κύκλοι «είναι εξαιρετικά χαμηλό. Περίπου 100 εκατ. ευρώ με κονδύλια που έχουν διατεθεί ήδη για τον σκοπό αυτό και μεταφέρονται στο επόμενο έτος».

Αλλά τελικά ούτε αυτό το ξαναζε-

σταμένο «πρόγραμμα» δεν κατόρθωσε να φέρει στη Βουλή χωρίς σχετική έγκριση. Και όχι μόνο αυτό, αλλά τώρα, σύμφωνα με διαρροές ετοιμάζεται να το σπάσει σε δύο δόσεις όπου «θα διαχωριστούν οι δατάξεις που έχουν δημοσιονομικό κόστος από εκείνες που δεν επιβαρύνουν τα Ταμεία, με στόχο οι ρυθμίσεις που δεν χρειάζονται κοστολόγηση να περάσουν άμεσα και οι υπόλοιπες είτε να κατατεθούν σε αυτόνομο νομοσχέδιο είτε να ενταχθούν σε κάποιο άλλο...»

Γ.Π.

Πρόσφυγες και μετανάστες διαδηλώνουν στην αντιρατσιστική πορεία στην Αθήνα, 18/12. Περισσότερα στη σελίδα 16

Φωτό: Μάριος Λώλος

Η πραγματική ελπίδα είναι οι αγώνες μας κι ο αντικαπιταλισμός

Λίγες μέρες απομένουν για να κλείσει αυτή η χρονιά που ανέδειξε με τον πιο συγκλονιστικό τρόπο το ζήτημα που απασχολεί τη συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας: Πώς μπορούμε επιτέλους να ξεφύγουμε από τη μέγγνη της κρίσης και τις βαρβαρότητες που σκορπάζει γύρω μας;

Η χρονιά ξεκίνησε με την πρώτη εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στις 25 Γενάρη, μια εξέλιξη που έφερε μηνύματα αισιοδοξίας επιβεβαιώνοντας τη μαζική στροφή προς τα αριστερά. Αλλά πο-

λύ γρήγορα άρχισαν να αναδεικνύονται τα όρια του κοινοβουλευτικού δρόμου για την υλοποίηση των ελπίδων και των προσδοκιών του κόσμου που μαύρισε τους Σαμαροβενιζέλους.

Διεκδικήσεις

Η αντίφαση ανάμεσα στις διεκδικήσεις μας και στις κινήσεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ήρθε στο προσκήνιο ξανά και ξανά, με το «προσύμφωνο» του Φλεβάρη, με την εγκατάλειψη του σαρωτικού ΟΧΙ στο δημοψήφισμα του Ιούλη, με το τρίτο μνημόνιο τον Αύγουστο, με τη μεταστροφή από την αλληλεγγύη για τους πρόσφυγες στην αντιμετώπισή τους με φράχτες, ΜΑΤ και στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Παρά τις ψυχρολουσίες από τους υπουργούς του Τσίπρα, όμως, η δυναμική προς τα αριστερά επιμένει. Το ορμητικό ποτάμι του 62% υπέρ του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα δεν γυρνάει πίσω επειδή το εγκατέλειψε και θέλει να το

εκτρέψει η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ. Το μαρτυράει η ίδια η διάσπασή του, τα χιλιάδες μέλη του που αποχωρούν και αναζητούν εναλλακτική προς τα αριστερά, ο απλός κόσμος που αγκαλιάζει τους πρόσφυγες σε πείσμα της ρατσιστικής πολιτικής της Ευρώπης-φρούριο, οι απεργοί στους Δήμους, στα Νοσοκομεία, στα Λιμάνια, οι Πανεργατικές που ξαναπαίνουν το νήμα της εργατικής αντίστασης.

Αυτή η δυναμική δεν περιορίζεται στην Ελλάδα. Δεν βρισκόμαστε σε μια στιγμιαία ελληνική «αριστερή παρένθεση» που άνοιξε και έκλεισε μέσα στο 2015, όσο κι αν κάτι τέτοιο θα το ήθελαν η Μέρκελ και ο Μείμαρκης, ο Ραχόι και ο Μητσοτάκης. Αντίθετα, βλέπουμε αντίστοιχες εμπειρίες να ξεκινάνε, χτες στην Πορτογαλία, σήμερα στην Ισπανία, αύριο στην Ιρλανδία. Εκατομμύρια εργάτες σε όλη την Ευρώπη αναζητούν κυβερνήσεις της Αριστεράς και παρακολουθούν τις προσπάθειες στην Ελλάδα να ξεπεράσουμε τα όρια και τους συμβιβασμούς τους.

Στην πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ αριστερά εδώ στην Ελλάδα έχει πέσει ο κλήρος να ανοίγει το δρόμο για αυτές τις αναζητήσεις. Όσο πιο δυνατά αναδειξουμε ότι η πραγματική ελπίδα βρίσκεται στους αγώνες που επιμένουν σε πείσμα των συμβιβασμών και στην πάλη για αντικαπιταλιστική ανατροπή σε πείσμα των ψεύτικων «ρεαλισμών», τόσο πιο πολύ θα ενισχύουμε τη μόνη δύναμη που μπορεί να κάνει πράξη τις ελπίδες όλων μας - την ενότητα των εργατών από τον Ατλαντικό ως τη Μέση Ανατολή και ακόμη πιο πέρα.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

<http://socialismfrombelow.gr>

Θα το βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 (πίσω από Τιράνια-ΠΕΕ)
www.marxistiko.gr τηλ. 2105247584

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Άλλα 6.300 ευρώ συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα ανεβάζοντας τον δείκτη της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης στα 67.480 ευρώ.

Ευχαριστούμε τους Γιώργο Μ., Μαρίνο Τ., Γιάννη Τ., Γιώργος Γ., Μαρία Α., Καίτη Κ. και Στέλιο Β. που γράφτηκαν συνδρομητές καθώς και για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Αποστόλης Α. 300 ευρώ, Γιώργος Τ. 200, Δέσποινα Κ. 133, Αφροδίτη Μ. 100, Νίκος Α. 80, Ιωάννα Ι. 65, από 5 ευρώ Γιάννης Π., Μυρτώ Μ., Γιώργος Α., από 40 ευρώ Γιάννης Β., Νίκος Φ., Κατερίνα Π. 35, από 30 ευρώ Βασίλης Μ., Παναγιώτης Π., Βασίλης Τ., από 25 Αποστόλης Α. και Πωλ Μ., από 20 ευρώ Μαρία Α., Ηλίας Κ., Μανώλης Φ., Βασίλης Μ., Κώστας Π., Γιώργος Ζ., Κώστας Α., Δημήτρης Τ., Θράσος Τ., από 15 ευρώ Κώστας Τ., Κύρος Κ., Πέτρος Μ., Γκέλυ Γ., από 10 ευρώ Μαρία Β., Ειρηναίος Μ., Σωκράτης Τ., Τασούλα Τ., Βασίλης Ε., Λίλιαν Μ., Βασιλική Θ., Μάγκι Ν., Νίκη Ζ., Κατερίνα Α., Ευκλείδης Μ., Ιωάννα Π., από 5 ευρώ Παναγιώτης Ζ., Γιάννης Σ., Δημήτρης Α.

Ευχαριστούμε επιπλέον τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν 250 ευρώ σε εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους και γειτονιές. Ενδεικτικά: 40 ευρώ στο νοσοκομείο Χανίων, 20 στο Λαϊκό, από 17 στο Αγία Σοφία και στο νοσοκομείο Ρίου, 14 ευρώ στο Θριάσειο, 33 στην Αγ. Παρασκευή, 15 στο Ν. Ηράκλειο, 12 στη Νίκαια, από 16 ευρώ στο ΙΚΑ και στα ΕΛΤΑ Χανίων, 13 στο ΥΠΕΧΩΔΕ, 11 στη ΔΕΗ Ρουφ, 15 ευρώ στο ΔΕΠ Ιατρικής Ιωαννίνων, 12 στην πλατεία Ν. Σμύρνης, από 10 ευρώ στον ΗΣΑΠ στο Μοναστηράκι και στην πλατεία Ελευθερίας στον Κορυδαλλό.

www.ekg.gr
αλληλεγγυη@ekg.gr
απ. 210 5247584

εργατική αλληλεγγυή
ΟΧΙ στα ΜΝΗΜΟΝΙΑ
ΟΧΙ στους ΦΡΑΧΤΕΣ

Ρουσσοιστική εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς

ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΦΡΑΧΤΕΣ

Οικονομική Εξόρμηση

Αγοράστε, Διαβάστε, Διαδώστε την

Στείλτε ενίσχυση στον λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας: 16278833916 ή στην ιστοσελίδα www.ekgonline.gr τηλ. 210 5247584

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Οι αρμόδιοι δηλώνουν “αναρμόδιοι”

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο υπουργείο Υγείας έγινε την Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου με πρωτοβουλία του σωματείου εργαζόμενων του Αττικού νοσοκομείου. Την κινητοποίηση στήριξαν επίσης τα σωματεία των εργαζόμενων σε Γεννηματά, Άγιο Σάββα, Παίδων Πεντέλης και Αγλαΐα Κυριακού που πήραν αποφάσεις για στάσεις εργασίας, καθώς και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων.

Οι εργαζόμενοι απαιτούν προσλήψεις και χρηματοδότηση για την Υγεία καθώς η κατάσταση σε όλα τα νοσοκομεία είναι παραπάνω από ανησυχητική. Σε όλα υπάρχουν λειτουργικά προβλήματα με τις ελλείψεις προσωπικού και υλικών.

Η αντιπροσωπεία που επισκέφτηκε το υπουργείο Υγείας είχε συνάντηση με τον Γενικό Γραμματέα, Π. Γιαννουλάτο. Όπως ενημέρωσαν οι εργαζόμενοι που συμμετείχαν στην συνάντηση απαντούσε εντελώς κινικά στα αιτήματα που του μετέφεραν λέγοντας είτε ότι δεν υπάρχουν λεφτά είτε ότι ο ίδιος δεν είναι αρμόδιος να απαντήσει με ακρίβεια για τις διεκδικήσεις των εργαζόμενων.

Το Συντονιστικό των Νοσοκομείων με ανακοίνωσή του καλεί σε κλιμάκωση των κινητοποιήσεων: «Γνωρίζουμε ότι η μάχη είναι σκληρή. Η κυβέρνηση προχωράει τα μνημόνια. Τα νοσοκομεία είναι υπό κατάρρευση, οι

Πέμπτη 17/12, συγκέντρωση υγειονομικών στο Υπ. Υγείας

περικοπές συνεχίζονται στο νέο προϋπολογισμό, οι προσλήψεις πολλά θα... και αυτά με το σταγονόμετρο, το ΠΕΔΥ πάει για ιδιωτικοποίηση. Στο ασφαλιστικό αντιδραστικές αλλαγές είναι ήδη δρομολογημένες, τα όρια είναι ήδη στα 67, τα ταμεία είναι ληλατημένα, ενώ ετοιμάζονται για απόσυρση του κράτους από την κοινωνική ασφάλιση και για γενικευμένες περικοπές σε συντάξεις -μισθούς.

Με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση οργανώνουμε την αγωνιστική συνέχεια στο χώρο της δημόσιας Υγείας. Μπορούμε να κλιμακώσουμε για να κερδίσουμε μαζικές προσλήψεις και χρηματοδότηση για τα νοσοκομεία. Κυβέρνηση, ΕΕ και δανειστές, να μην περάσουν πάνω από τις ζωές μας».

Νεκτάριος Δαργάκης

Κατάληψη στη διοίκηση της ΣΤΑΣΥ

Κατάληψη στα γραφεία της διοίκησης της ΣΤΑΣΥ (Σταθερές Συγκοινωνίες) στην Αθήνα πραγματοποιήσαν στις 18 Δεκεμβρίου εργαζόμενοι του ΜΕΤΡΟ, του ΗΣΑΠ και των λεωφορείων για συμπάρσταση στην εργαζόμενη Γεωργία Νημά.

18/12 Κατάληψη στη ΣΤΑΣΥ

Μαζί τους βρέθηκαν ο Αντώνης Σταματόπουλος, εκπρόσωπος της ΓΣΕΕ και πρώην πρόεδρος του ΣΕΛΜΑ και ο Μήτσος Αργυροκαστρίτης από το ΔΣ του Εργατικού Κέντρου Αθήνας.

Η Γ. Νημά είναι απλήρωτη από τον Αύγουστο χωρίς καμιά δικαιολογία. Στην ουσία δώκεται για την συνδικαλιστική της δράση όλα τα προηγούμενα χρόνια και τη συμμετοχή της στους αγώνες του σωματείου της.

Όπως δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Είμαι υπάλληλος στη ΣΤΑΣΥ 14 χρόνια. Τα τελευταία δύο χρόνια κάνανε μονομερείς μετακινήσεις από τη μεριά της εταιρείας, με βάλανε στη Γραμματεία Κομίστρου και από τον Αύγουστο χωρίς καμιά αιτιολογία, χωρίς να έχω περάσει κάποιο πειθαρχικό, χωρίς να μου έχουν κοινοποιήσει κάποιο χαρτί, με έχουν απλήρωτη. Εγώ έχω κανονικά τις υπηρεσίες μου εδώ, το παρο-

σιολόγιο που το αποδεικνύει. Είναι στη διάθεσή σας, μπορείτε να τα δείτε. Θεωρώ ότι όλο αυτό γίνεται επειδή ήμουν μαζί με το σωματείο και με τον Αντώνη Σταματόπουλο. Είναι δίκαιο!».

Οι εργαζόμενοι παρέμειναν για πολλή ώρα στο χώρο της ΣΤΑΣΥ, ενώ περιέγραψαν στην ΕΑ ότι μόλις εμφανίστηκαν ο απερχόμενος πρόεδρος, Παπαθανάσης...εξαφανίστηκε. Παρόλα αυτά σε συνάντησή με άλλα διευθυντικά στελέχη που έγινε, αυτοί παραδέχτηκαν ότι η εργαζόμενη έχει απόλυτο δίκιο, αλλά η εντολή για την διακοπή της μισθοδοσίας της έγινε από τον ίδιο τον πρόεδρο.

Μετά τις 12 το μεσημέρι σε νέα επικοινωνία με τον υπό διορισμό πρόεδρο, Στεφάνουλο, πήραν τη δέσμευση ότι η δίκαιη της εργαζόμενης θα σταματήσει άμεσα και θα αποπληρωθεί τα δεδουλευμένα της.

Έκτακτοι ΥΠΠΟ 24ωρη απεργία

Σε 24ωρη απεργία προχωράει το Πανελλήνιο Σωματείο Εκτάκτου Προσωπικού του υπουργείου Πολιτισμού την Τρίτη 22/12. Στις 10 το πρωί θα γίνει απεργιακή συγκέντρωση στο κτίριο του υπουργείου.

Ο Αντώνης Σκαρπέλης, μέλος του σωματείου, μας έστειλε τα παρακάτω όσον αφορά τα αιτήματα των εργαζόμενων που στη συντριπτική τους πλειοψηφία κινδυνεύουν με απολύσεις λόγω λήξης των συμβάσεών τους. «Οι διεκδικήσεις μας αφορούν πρώτα και κύρια την προοπτική στην μόνιμη και σταθερή εργασία και έπειτα στην ισότητα στην εργασία. Συγκεκριμένα, την επαναφορά του ανθυγιεινού επιδόματος, της αναγνώρισης της προϋπηρεσίας, την τήρηση των αδειών ανάλογα με τους υπόλοιπους συναδέλφους, (μητρότητα, εκπαιδευτικές, αναρρωτικές κ.ά.), την σωστή απόδοση του ενσήμου για κάθε ειδικότητα, την ίση μεταχείριση στους χώρους εργασίας, τον ορισμό καθηκοντολογίου, τις ασφαλείς συνθήκες εργασίας σε επίπεδο ασφάλειας και υγιεινής.

Θυμίζουμε ότι οι εργαζόμενοι του ΥΠΠΟ βρίσκονται σε κινητοποιήσεις από το καλοκαίρι (απεργιακή συγκέντρωση στο Λόφο της Ακρόπολης στις 23/7 κ.ά.), ενώ συμμετείχαν, μόνιμοι και συμβασιούχοι, στις δύο τελευταίες Γενικές Απεργίες.

WIND

Απεργούν για ΣΣΕ

Συνεχίζουν να παλεύουν για Συλλογική Σύμβαση Εργασίας οι εργαζόμενοι της Wind που πραγματοποίησαν νέα απεργία την Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου.

Οι απεργοί προχώρησαν σε δύο απεργιακές συγκεντρώσεις σε κτίρια της εταιρείας, η μία στη Λεωφόρο Αθηνών και η άλλη στο Μαρούσι, με τη συμπαράσταση της Επιτροπής Αλληλεγγύης που έχουν δημιουργήσει με τη βοήθεια συνδικαλιστών και σωματείων από διάφορους χώρους.

Η πρόεδρος του σωματείου εργαζόμενων Wind, Χρύσα Μπακοπούλου δήλωσε στην ΕΑ κατά τη διάρκεια της περιφρούρησης στο Μαρούσι: «Αυτό που ζητάμε είναι κατ' αρχάς να μείνει η σύμβαση (που έχει λήξει από το Νοέμβριο του 2014) ως έχει. Να ξεπαγώσουν οι ωριμάνσεις, να δίνεται επίδομα ξένης γλώσσας σε νέους εργαζόμενους. Να σταματήσουν οι συνδικαλιστικές διώξεις, να γίνουν οι συμβάσεις αορίστου και να μη γίνουν απολύσεις. Η εταιρία αυτό που θέλει ουσιαστικά να κάνει είναι εργαζόμενους δύο ταχυτήτων, με τους νεοπροσληφθέντες να υπογράφουν συμβάσεις που τους δίνουν παροχές από 10% (χωρίς προϋπηρεσία) έως σχεδόν 20-25% (με προϋπηρεσία) μικρότερες από αυτές των παλαιών εργαζόμενων.

Πιστεύουμε ότι ο στόχος είναι σταδιακά να αντικατασταθούν οι παλιοί εργαζόμενοι με τους νεοπροσληφθέντες, δηλαδή να χαθούν τα παλιά εργασιακά δικαιώματα γενικά. Έχουμε διάθεση να συνεχίσουμε, υπάρχει πλάνο να ξανασυνεδριάσουμε το Γενάρη, όσο μας στηρίζει η συνέλευση δε θα κάνουμε πίσω. Σκεφτόμαστε να κάνουμε κοινές κινητοποιήσεις και με άλλα σωματεία, πχ. NOKIA, Vodafone, Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών».

MELLON Όχι στις απολύσεις

Την Πέμπτη 17/12 το μεσημέρι ο Σύλλογος Δανειζόμενου Προσωπικού Τραπεζικού Τομέα (ΣΥΔΑΠΤΤ) πραγματοποίησε συγκέντρωση έξω από τα γραφεία της εταιρείας MELLON στην οδό Πειραιώς. Αφορμή για την κινητοποίηση οι απολύσεις που έγιναν το προηγούμενο διάστημα και οι νέες φημολογούμενες απολύσεις που σχεδιάζει η διοίκηση το επόμενο διάστημα.

Ταυτόχρονα με την συγκέντρωση επιδόθηκε στην διοίκηση της εταιρείας και το έγγραφο με την δημιουργία επιχειρησιακού σωματείου που είναι ένα βήμα μπροστά για τους εργαζόμενους για να μπορέσουν να οργανώσουν από καλύτερη θέση τον αγώνα τους ενάντια στις απολύσεις και τις εντατικοποιημένες συνθήκες εργασίας.

Στην συγκέντρωση παραβρέθηκαν μέλη του κλαδικού σωματείου ΣΥΔΑΠΤΤ, μέλη από την διοίκηση του ΕΚΑ και πλήθος συνδικαλιστών και εργαζόμενων για να εκφράσουν τη συμπάρτασή τους στον αγώνα των συναδέλφων της MELLON.

Όπως μας δήλωσε συντρόφισσα και εργαζόμενη στην εταιρία «δεν θα αφήσουμε να συνεχιστεί η εκμετάλλευση στο παρεχόμενο στις τράπεζες προσωπικό και κάθε είδους εκμετάλλευση απέναντι στους εργαζομένους».

Μήτσος Αργυροκαστρίτης

Συνεχίζουν τον αγώνα για μόνιμη και σταθερή εργασία με ίσα εργασιακά δικαιώματα οι 5μηνίτες των δήμων. Μετά από απόφαση του Συντονιστικού των 5μήνων, συγκέντρωση θα γίνει την Τετάρτη στις 12μες στο υπουργείο Εργασίας. Παναττική στάση εργασίας καλεί η ΑΔΕΔΥ την ίδια μέρα από τις 11.30πμ έως τη λήξη του ωραρίου. Η μέρα δεν είναι τυχαία, καθώς δυο 24ωρα πριν τα χριστούγεννα, λήγουν εκατοντάδες συμβάσεις 5μηνιτών που πετιούνται ξανά στην ανεργία.

Οι κινητοποιήσεις θα συνεχιστούν την περίοδο των χριστουγέννων και για την καλύτερη οργάνωσή τους ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια καλεί σε σύσκεψη την Τρίτη 22/12, στις 6μμ, στο ΕΚΑ.

Ήδη από το πρωί της ίδιας μέρας θα γίνουν συγκεντρώσεις στα δημαρχεία Καλλιθέας και Ηρακλείου Αττικής, γενική συνέλευση 5μηνιτών στη Ν. Φιλαδέλφεια, ενώ στη Θεσσαλονίκη, η ΠΟΕ ΟΤΑ καλεί σε στάση εργασίας όλους τους δημοτικούς υπαλλήλους του νομού καθώς εκδικάζονται ασφαλιστικά μέτρα που αμφισβητούν την παράταση των συμβάσεων 85 οκταμηνιτών εργαζομένων καθαριότητας.

Το μεσημέρι της Δευτέρας 21/12, γινόταν συνέλευση των 5μηνιτών του δήμου Αθήνας, με πρόταση για κλείσιμο του αμαξοστασίου την Τετάρτη 23/12. Μπαράζ καταλήψεων σε μια σειρά δημαρχεία έλαβαν χώρα την βδομάδα που πέρασε.

Περισσότεροι από 100 εργαζόμενοι, 5μηνοι και μόνιμοι, συμμετείχαν στην κατάληψη του δημαρχείου της Καλλιθέας το πρωί της Τετάρτης 16/12. Μαζί τους βρεθηκαν 5μηνίτες εργαζόμενοι του δήμου Αθήνας, η

Εργαζόμενοι στα 5μηνα Συνεχίζουν και στις γιορτές

Πέμπτη 17/12, κατάληψη στο δημαρχείο Ηρακλείου Αττικής

ΑΝΤΑΡΣΥΑ και οι Εργατικές Λέσχες της περιοχής. «Ακολούθησε πορεία σε κεντρικό δρόμο της Καλλιθέας και ενημέρωση του κόσμου με έντυπο υλικό. Στην συνέχεια αντιπροσωπεία κατέληξε στο υπουργείο Εργασίας στους απολυμένους κατασκηνωτές συναδέλφους μας» μας μεταφέρει η Μαρία Μαλέσκου, 5μηνίτσα από το δήμο της Καλλιθέας. «Την επόμενη μέρα συμμετείχαμε στη συνέλευση του σωματείου εργαζομένων του δήμου για να κερδίσουμε τη στήριξη όλων των μόνιμων συναδέλφων μας. Μέλος της συντονιστικής επιτροπής των 5μηνων τοποθετήθηκε και εκτός

των άλλων με ψήφισμα είπαμε να γίνει νέα κατάληψη την Τρίτη 22/12».

Κατάληψη

Ιδιαίτερη επιτυχία είχε και η κατάληψη του δημαρχείου στο Ηράκλειο Αττικής, την Πέμπτη 17/12. Από το πρωί μέχρι και το τέλος της βάρδιας το δημαρχείο έμεινε κατειλημμένο, με τους εργαζόμενους – μόνιμους και 5μηνίτες – να μένουν για ώρες στην είσοδο του δημαρχείου και με ντουντούκες και προκηρύξεις να ενημερώνουν τους κατοίκους του Ηρακλείου για τις επιπτώσεις των απολύσεων.

«Σήμερα κάναμε κατάληψη στο δημαρχείο με βασικό σκοπό να το μετατρέψουμε σε κέντρο ενημέρωσης των δημοτών του Ηρακλείου. Οι άνθρωποι που ζούμε μαζί τους στην πόλη είναι οι φυσικοί μας σύμμαχοι. Όπως είναι και οι μόνιμοι συνάδελφοί μας. Δεν υπάρχει καμία σχέση ανταγωνισμού με το μόνιμο προσωπικό. Έχουν καταλάβει ότι ο αγώνας είναι κοινός. Μέχρι που ήρθαμε στη δουλειά, υπήρχαν μόνιμοι συνάδελφοι που είχαν να πάρουν τρία χρόνια κανονικές άδειες. Είναι στο πλευρό μας και τους θέλουμε ακόμα πιο ενεργούς.

Ο αγώνας μας δεν έχει κανένα συντεχνιακό χαρακτήρα, αφορά ολόκληρη την εργατική τάξη. Απαιτούμε την κατάργηση των δολοπρεπών αυτών προγραμμάτων που σκοπό τους είναι να καταπατηθεί κάθε εργασιακό δικαίωμα και να εφευριστούν ένα νέο status quo στις εργασιακές σχέσεις. Αυτό πρέπει να σταματήσει. Απαιτούμε μόνιμες προσλήψεις και για μας και για όλους τους συναδέλφους, με ίσα μισθολογικά κι εργασιακά δικαιώματα για όλους» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο Νίκος, 5μηνίτης εργαζόμενος στο Ηράκλειο.

Ταυτόχρονα συνεχίζεται η κατασκήνωση διαμαρτυρίας έξω από το υπουργείο Εργασίας ή «Υπουργείο Ανεργίας» όπως χαρακτηριστικά γράφει το πανό που είναι κρεμασμένο

στην είσοδο. Εκεί την Παρασκευή 18/12, πραγματοποιήθηκε συναυλία με τα συγκροτήματα «Υπεραστικοί» και «Jazzmatazz», με αρκετούς διαδηλωτές που συμμετείχαν ωρύτερα στην αντιρατσιστική διαδήλωση να καταλήγουν στο σημείο για συμπάροσταση στους αγωνιζόμενους 5μηνίτες.

Σε εξάπλωση των καταλήψεων σε κάθε δημαρχείο κι αμαξοστάσιο καλεί ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια σε ανακρίνωσή του: «Χρειάζεται ταυτόχρονα με τη λειτουργία του κέντρου αγώνα στο Υπ. εργασίας, να απλώσουμε τον αγώνα μας όσο περισσότερο μπορούμε, σε κάθε δήμο, σε κάθε γειτονιά. Με αυτόν τον τρόπο, κερδίζουμε συγκεκριμένα την συμπάροσταση των μόνιμων συναδέλφων μας, των σωματείων και πάνω απ' όλα πιέζουμε την ΠΟΕ ΟΤΑ να κινηθεί και δεν την αφήνουμε στο απυρόβλητο να «νίπτει τας χείρας της». Η δύναμή μας είναι μέσα στους χώρους δουλειάς, εκεί έχουμε εμείς στα χέρια μας τις εξελίξεις και τις πρωτοβουλίες.

Εκεί μπορούμε να μπλοκάρουμε τη λειτουργία της καθαριότητας, και των δημαρχείων. Εκεί μπορούμε να κερδίσουμε τους μόνιμους συναδέλφους στο πλευρό μας. Εκεί μπορούμε να αναγκάσουμε τα σωματεία και την ομοσπονδία να σταθούν στο πλευρό μας και όχι να σφυρίζουν αδιάφορα. Εκεί μπορούμε να αντλήσουμε νέες δυνάμεις και για το κέντρο αγώνα στο υπ. Εργασίας. Έτσι μπορούν οι πενηνταμηνίτες να γίνουν η σπίθα που θα ξεσηκώσει όλο τον κλάδο των ΟΤΑ, αλλά και όλο τον κόσμο, σε κινητοποιήσεις που απαιτούν μαζικές προσλήψεις» αναφέρει μεταξύ άλλων.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΛΙΜΑΝΙΑ Απεργία ενάντια στην ιδιωτικοποίηση

Απεργιακή απάντηση στην ιδιωτικοποίηση των Λιμανιών έδωσαν οι εργαζόμενοι του ΟΛΠ μαζί με τους εργαζόμενους του Σιδηρόδρομου και του ΜΕΤΡΟ την Δευτέρα 21 Δεκέμβρη. Πραγματοποίησαν συγκέντρωση στην πλατεία Κοραή και πορεία στο κτίριο του ΤΑΙΠΕΔ όπου θα γίνονταν η κατάθεση των δεσμευτικών προσφορών για το πλειοψηφικό πακέτο των μετοχών του ΟΛΠ.

Ο Αποστόλης Ντάλλας, αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Υπαλλήλων Λιμανιών (ΟΜΥΛΕ) μας είπε πριν ξεκινήσει η διαδήλωση: «Σήμερα παίρνει δεσμευτικό χαρακτήρα με την απόφαση του ΤΑΙΠΕΔ, αν υπάρξει τελικά, η προσπάθεια για την πώληση των μετοχών. Όπως καταλαβαίνετε, αυτή είναι η προσπάθεια τους για να ξεκινήσει το τέλος του λιμανιού. Εμείς είμαστε εδώ και δεν θα το επιτρέψουμε. Δεν πιστεύουμε ότι αυτό το οικοδόμημα που στήνουνε για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα της Cosco μπορεί να κρατήσει. Είναι παράνομο, είναι απέναντι στα συμφέροντα του ελληνικού λαού και απέναντι στα συμφέροντα των εργαζομένων. Με κάθε τρόπο θα το αντιπαλέψουμε. Ο Δρίτσας στη συνάντηση μαζί του δεν δεσμεύτηκε για τίποτα, ούτε έκανε κάποια τοποθέτηση για το τι μέλλει γενέσθαι. Αν συμβεί αυτό που οραματίζονται, το λιμάνι σταματάει να εξυπηρετεί τα συμφέροντα του ελληνικού λαού».

Ο Γιάννης Τσαλίμογλου, μέλος ΔΣ της Ένωσης Λιμενεργα-

τών πρόσθεσε: «Ο ΟΛΠ δεν είναι ένα κομμάτι κρέας που μπορεί να το πάρει οποιοσδήποτε. Είναι ένα δημιουργικό κομμάτι που πρέπει να το στηρίξει όλη η κοινωνία και οι εργαζόμενοι. Χωρίς τις φανφάρες του πρωθυπουργού Τσίπρα που το Σάββατο πήγε στη Δραπετσώνα υποτίθεται «να παραδώσει τα λιπάσματα στον Πειραιϊκό λαό». Σήμερα έχουμε την 24ωρη απεργία με τις στάσεις από το ΜΕΤΡΟ και τον ΟΣΕ. Εγώ είχα προτείνει στο ΔΣ να είχαμε κάνει 48ωρη.

Κράτος εν κράτει

Πριν από λίγες μέρες κάποιος δημοσιογράφος μπόρεσε και κατέβασε τη νέα σύμβαση παραχώρησης που είναι έτοιμη, μεταφράστηκε από τα αγγλικά και πραγματικά είναι αποικιοκρατική. Θα σας πω μόνο ότι η κάθε εταιρία θα είναι ένα κράτος εν κράτει. Θα μπορεί να παρεμβαίνει νομοθετικά στις πράξεις του κράτους. Φυσικά και δεν αναφέρεται πουθενά ο εργατικός κόσμος. Και μάλιστα διάφορες φωνές υποστηρίζουν ότι θα υπάρξουν εθελούσιες έξοδοι. Είμαστε κάθεται αντίθετοι. Είμαστε μια ζωή στο λιμάνι, δεν πρόκειται να φύγουμε. Ο ΟΛΠ θα παραμείνει δημόσιος».

Στάση εργασίας είχαν προκηρύξει η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σιδηροδρομικών και το Σωματείο του ΜΕΤΡΟ (ΣΕΛΜΑ). Ο Χαράλαμπος Καραδήμας, αντιπρόεδρος της ΠΟΣ δήλωσε στην

ΕΑ: «Συμμετέχουμε στη σημερινή συγκέντρωση για να δείξουμε την αντίθεσή μας στην ιδιωτικοποίηση των λιμανιών και των υπολοίπων εταιριών. Αυτές οι εταιρίες έχουν μπει στο ΤΑΙΠΕΔ και είναι για αποκρτικοποίηση. Σε σχέση με τον ΟΣΕ είναι στο στόχαστρό τους η εταιρία Συντήρησης Τροχαίου Υλικού και η ΤΡΑΙΝΟΣΕ, η οποία εκτελεί τα δρομολόγια.

Στις 17 Φεβρουαρίου είναι η καταληκτική προθεσμία δεσμευτικών προσφορών, όπως αντίστοιχα γίνεται σήμερα για το λιμάνι. Αυτές είναι δεσμεύσεις του κράτους στους δανειστές για αυτό πρέπει να δημιουργηθεί ένα όσο το δυνατό συσπειρωμένο μέτωπο των εργαζομένων με στόχο νέες κινητοποιήσεις. Την Τρίτη 22 Δεκέμβρη έχουμε ΔΣ της Ομοσπονδίας με στόχο να δούμε τον προγραμματισμό μας. Δεν σταματάμε. Έχουμε ξεκινήσει ένα διαρκή αγώνα. Με συσπείρωση και με εργαζόμενους εκτός των σιδηροδρομικών. Ας μη γελιόμαστε, αυτά τα μέτρα δεν είναι μέτρα που μπορεί να τα αποτρέψει μια μερίδα εργαζομένων, αλλά χρειάζεται ευρύτερη συγκέντρωση δυνάμεων».

Στη συγκέντρωση με πανώ εκτός από τα σωματεία συμμετείχαν ο Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια, το ΠΑΜΕ Λιμανιών, το ΕΕΚ και η ΟΚΔΕ. Σύντροφοι από το Συντονισμό διακινούσαν το νέο εργατικό έντυπο «Κόκκινη Γραμμή» με πρωτοσέλιδο αφιερωμένο στη μάχη των Λιμανιών.

Νεκ. Δ.

ΓΑΛΛΙΑ Διαδηλώνουν στο Παρίσι, οργανώνουν το Καλαί

Τέσσερις-πέντε χιλιάδες άτομα διαδήλωσαν το Σάββατο 19/12 στο Παρίσι ενάντια στο ρατσισμό και την ισλαμοφοβία, ανάμεσά τους και μερικές εκατοντάδες μετανάστες, παρά τις απαγορεύσεις και την τρομοκρατία που έχει επιβληθεί με την κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Στη διαδήλωση μοιράστηκαν προκηρύξεις που καλούσαν στο Καλαί στις 23 Γενάρη, όπου αναμένεται να καταφθάσουν διαδηλωτές με πούλμαν από την Αγγλία και τη Γαλλία.

Την Τρίτη 15/12 είχε προηγηθεί εκδήλωση ενάντια στην κατάσταση έκτακτης ανάγκης όπου παραβρέθηκε όλη η αριστερά εκτός από το ΓΚΚ με συμμετοχή από πολλές συλλογικές ομάδες αλλά και τη CGT ενώ γίνονται βήματα η προσπάθεια συντονισμού να συνδεθεί και με τη νεολαία από τα προάστια. Ακολουθεί η ανταπόκριση από τον **Ντενί Γκοντάρ**:

Παρίσι, Σάββατο 19/12

«Συνεχίζουν και πεθαίνουν μετανάστες στο Καλαί, ο Γουσέφ 16 χρονών, που τον πάτησε φορτηγάκι στις 3 Δεκέμβρη, ένας Σουδανός 25 χρονών τον μαχαίρωσαν την περασμένη

βδομάδα στη «ζούγκλα». Η αστυνομία πάντα παρούσα, ρίχνει καθημερινά δακρυγόνα μέσα στη «ζούγκλα». Στο Παρίσι, μετανάστες κοιμούνται στο δρόμο σε άθλιες συνθή-

κες. Σκληραίνουν οι συνθήκες μέσα στα κέντρα υποδοχής. Και οι κυβερνητικές πολιτικές πλέον αρνούνται κάθε υποδοχή...

Την Πέμπτη 10 Δεκέμβρη, οι οργανώσεις μέλη της καμπάνιας «Frontexit» δημοσίευσαν ανακοίνωση όπου κατ'άγγελλαν την ενίσχυση της Frontex «που συμβάλλει στην παραβίαση των βασικών δικαιωμάτων των μεταναστών». Η Γερμανία και η Γαλλία προτείνουν νέα ενίσχυση της Frontex διευκολύνοντας επεμβάσεις σε σύνορα που θεωρούν όχι σίγουρα, όπως της Ελλάδας. Το σχέδιο αυτό αναμένεται να εγκριθεί στη νέα συνάντηση αρχηγών κρατών στις 17 και 18 Δεκέμβρη. Απίστευτος κυνισμός όταν ξέρουμε ότι η 18 Δεκέμβρη είναι η Διεθνής Ημέρα των Μεταναστών.

120 με 150 μετανάστες, άστεγοι ή σε κέντρα υποδοχής, συναντήθηκαν

στο Παρίσι στις 13 Δεκέμβρη σε μια προσπάθεια οργάνωσης του αγώνα τους. Ο συντονισμός ανάμεσα στο κίνημα των προσφύγων και τους «sans papiers» (χωρίς χαρτιά) δεν είναι εύκολος λόγω της κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Είναι όμως πιο αναγκαίος από ποτέ για να ανοίξουμε τη μάχη για νομιμοποίηση όλων των μεταναστών, που είναι όρος για την υποδοχή.

Την ίδια μέρα, αντιπρόσωποι του Διεθνούς Συντονισμού των «sans papiers» και μεταναστών πήγαν στο Καλαί για να βοηθήσουν τους εκεί μετανάστες να οργανώνονται. Μπροστά μας είναι μια διεθνής κινητοποίηση στο Καλαί στις 23 Γενάρη παράλληλα με μια διαδήλωση στα σύνορα ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία. Θέλουμε να μας περιφράξουν, θέλουμε να κυκλοφορούμε ελεύθερα. Ας ανοίξουμε τα σύνορα!»

Εκδηλώσεις ΚΕΕΡΦΑ για το διήμερο στον Έβρο

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ στο δημαρχείο της Νέας Ιωνίας την Τετάρτη 16/12, στα πλαίσια της καμπάνιας ενάντια στο φράχτη του Έβρου, η οποία θα κορυφωθεί με την πανελλαδική διαδήλωση στον Έβρο στις 23 & 24 Γενάρη.

Ο **Δ. Πολυχρονιάδης**, πρόεδρος του Συλλόγου Δασκάλων Αμαρουσίου, χαρακτήρισε το ζήτημα της αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και της μάχης ενάντια στους φράχτες, ζήτημα ολόκληρου του εργατικού κινήματος και γι' αυτό το σωματείο του ήταν από τα πρώτα που στήριξαν την καμπάνια και ανακοίνωσε την προετοιμασία αντιρατσιστικών δράσεων στα σχολεία. Ο **Η. Λοΐζος**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων δήμου Ηρακλείου, έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στο αίτημα των ανοιχτών συνόρων και κατήγγειλε το θέμα της ελληνικής συμμετοχής στα ιμπεριαλιστικά παιχνίδια στη Μέση Ανατολή. Ο **Π. Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας καυτηρίασε την πολιτική τόσο της ΕΕ όσο και της ελληνικής κυβέρνησης, που αναβαθμίζει το ρόλο της FRONTEX.

Στην εκδήλωση έδωσαν το παρών μέλη από τη Δ' ΕΛΜΕ Αττικής, η οποία το ίδιο πρωί αποφάσισε σε συνέλευσή της τη συμμετοχή στην κινητοποίηση στον Έβρο, από την επιτροπή των 5μηνητών εργαζόμενων του δήμου Ηρακλείου, από την Ένωση Γονέων Ν. Ιωνίας, από το Κοινωνικό Ιατρείο Ν. Ιωνίας - Ν. Φιλαδέλφειας, από την Πακιστανική Κοινότητα της Ν.Ιωνίας, από τις δημοτικές κινήσεις Εκτός Σχεδίου στη Ν. Ιωνία και Ρήξη κι Ανατροπή στο Ηράκλειο που επίσης στηρίζουν την κινητοποίηση, την Εργατική Λέσχη Ν.Ιωνίας «Υδραγωγείο», από την Επιτροπή Απολυμένων Αγωνιστών Χαλυβουργών και φυσικά μέλη της ΚΕΕΡΦΑ από τη Ν. Ιωνία, το Ν. Ηράκλειο και το Μαρούσι.

Ισλαμοφοβία

Ακολούθησαν μια σειρά τοποθετήσεις για την ισλαμοφοβία, την εμπειρία από τη φιλοξενία των προσφύγων στο Παλαί, τον φασιστικό κίνδυνο τόσο με τη Χρυσή Αυγή στην Ελλάδα αλλά και για τα πρακτικά ζητήματα της ίδιας της κινητοποίησης στις 23 και 24 Γενάρη.

Την Πέμπτη 17/12, έγινε εκδήλωση στο κα-

φέ 1968 στην **Καλλιθέα** με ομιλητές τον **Αποστόλη Αλωνιάτη**, Οικονομολόγο και τον **Π. Κωνσταντίνου** συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ. «Οι εισηγητές τόνισαν ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προχωρά στην κλιμάκωση της ρατσιστικής πολιτικής και χρειάζεται να βρει απέναντί της την κλιμάκωση του αντιρατσιστικού κινήματος και μία μαζική κινητοποίηση στον Έβρο στις 23-24 Γενάρη. Στην εκδήλωση συμμετείχαν μετανάστες, κόσμος από το ΣΥΡΙΖΑ, τη ΛΑΕ, την ΚΕΕΡΦΑ. Έγινε πολύ πλούσια συζήτηση με ερωτήσεις πάνω στο ρόλο του ιμπεριαλισμού στο προσφυγικό ζήτημα αλλά και την πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ», μας είπε ο **Ραφαήλ**. «Αποφασίσαμε να προχωρήσουμε το Σάββατο 19/12 σε μέρα δράσης στην πλατεία Κύπρου και να συμμετέχουμε στην κεντρική μέρα δράσης της ΚΕΕΡΦΑ την Κυριακή 20/12 στο Μοναστηράκι».

Την ίδια μέρα εκδήλωση οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ στη **Ιατρική Ιωνανών**. Ο **Γιώργος Τσιάκαλος**, πανεπιστημιακός από το ΑΠΘ, μίλησε για το φράχτη του Έβρου, δίνοντας πολύτιμα στοιχεία τόσο για το δολοφονικό του ρόλο όσο και για το υπέρογκο κόστος συντήρησής του, που θα μπορούσε να δοθεί στη φιλοξενία των προσφύγων και των μεταναστών, στην Παιδεία και στην Υγεία. Η **Λουίζα Γκίκα**, φοιτήτρια Ιατρικής και μέλος της ΚΕΕΡΦΑ συμπλήρωσε ότι αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση συνεχίζει τα ρατσιστικά μέτρα της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και για αυτό η καμπάνια για τις 23-24 Γενάρη αποχτά πολύ μεγαλύτερη σημασία σήμερα.

Στη διάρκεια της συζήτησης έγιναν αρκετές ερωτήσεις από τους φοιτητές που συμμετείχαν και πολύ πλούσια συζήτηση. Αμέσως μετά τις γιορτές, η ΚΕΕΡΦΑ θα πάρει μαζί με το Σύλλογο Ιατρικής, που έχει αποφασίσει με ψήφισμά του να στηρίξει το διήμερο, νέες πρωτοβουλίες για το άπλωμα της καμπάνιας.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

Τις αιτίες που δημιουργούν την τεράστια μεταναστευτική ροή που παρατηρείται ειδικότερα τους τελευταίους μήνες και το ρόλο που διαδραματίζουν οι ΗΠΑ και οι χώρες της ΕΕ στο Ιράκ, το Αφγανιστάν, και εσχάτως στη Συρία καθώς και την ανάδυση του ισλαμικού κράτους ως απόρροια των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων στην πολύπαθη περιοχή της Μέσης Ανατολής, ανέλυσε με την ομιλία του το μέλος της συντονιστικής επιτροπής της ΚΕΕΡΦΑ **Κώστας Καταραχιάς** στην εκδήλωση με θέμα: «Όχι στο Φράχτη - Ναι στην ασφαλή διέλευση των συνανθρώπων μας», η οποία πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο Ζακύνθου το Σάββατο 19 Δεκεμβρίου.

Ομιλήτρια, επίσης, στην ίδια εκδήλωση ήταν η **Αρετή Δουμπρή** από τη κίνηση κοινωνικής προσφοράς «ΤΩΡΑ», η οποία ενημέρωσε για την προσπάθεια που έγινε προκειμένου να μαζευτούν τρόφιμα και ρουχισμός για τους πρόσφυγες. Την εκδήλωση χαιρέτησαν, εκπρόσωπος της αντιπεριφέρειας και ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου Ζακύνθου. Η συζήτηση συνεχίστηκε και μετά το πέρας της εκδήλωσης στο τραπέζακι της ΚΕΕΡΦΑ με την οργάνωση της μετάβασης στην Αλεξανδρούπολη και τον Έβρο στις 23 και 24 Γενάρη και την συλλογή υπογραφών για το γκρέμισμα του φράχτη. Την εκδήλωση παρακολούθησαν 46 άτομα.

Πέτρος Πομώνης

Εξόρμηση της ΚΕΕΡΦΑ στο Μοναστηράκι, Κυριακή 20/12

ΨΝΘ Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες

Εκδήλωση για τους πρόσφυγες διοργάνωσε την Τετάρτη 16/12 το σωματείο εργαζομένων Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης σε συντονισμό με την Γ' και Ε' ΕΛΜΕ και τα σωματεία των Δήμων Παύλου Μελά, Ευόσμου-Κορδελιού, Νεάπολης-Συκεών. Στην εκδήλωση συμμετείχαν πάνω από 70 άτομα τόσο από το νοσοκομείο όσο και από τα σωματεία που τη συνδιοργάνωσαν.

Η Εύη Κουτρομπάκη, εκ μέρους της Ε' ΕΛΜΕ μίλησε για την προσπάθεια των εκπαιδευτικών μαζί με τους μαθητές μέσα στα σχολεία να χτυπηθεί ο ρατσισμός, ενώ ο Βασίλης Τσαρτσάνης, κινηματογραφιστής μίλησε για την κατάσταση στη Ειδομένη, για την αλληλεγγύη του κόσμου της περιοχής απέναντι στους πρόσφυγες αλλά και για την παντελή έλλειψη υποδομών από τη μεριά του κράτους.

Ο Γιώργος Τσιάκαλος πανεπιστημιακός από το ΑΠΘ μίλησε για το ρόλο που παίζει ο ηλεκτροφόρος φράχτης του Έβρου, γεμάτος θερμικές κάμερες, που έχει σαν αποτέλεσμα χιλιάδες μετανάστες και πρόσφυγες να αναγκάζονται να παίζουν τη ζωή τους κορώνα γράμματα για να μπουν στην Ευρώπη μέσω θαλάσσης. Ο Κώστας Τορπουζίδης, δικηγόρος από την ΚΕΕΡΦΑ εξήγησε για το ρόλο που χρειάζεται να παίξουν τα σωματεία κόντρα στο ρατσισμό και την ισλαμοφοβία και στο κάλεσμα της πανελλαδικής κινητοποίησης στις 23-24 Γενάρη στο φράχτη του Έβρου.

Ακολούθησε πλούσια και έντονη συζήτηση για τις μάχες που έχει μπροστά του το εργατικό κίνημα ενάντια στην Ε.Ε. του ρατσισμού και του πολέμου, αλλά και τις ευθύνες της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ για την όλο και πιο ανοιχτή προσαρμογή της στους σχεδιασμούς της Ευρώπης-φρούριο για νέα στρατόπεδα συγκέντρωσης, απελάσεις και πνιγμούς προσφύγων. Πολλοί συνάδελφοι άφησαν το τηλέφωνό τους στο κείμενο υπογραφών της ΚΕΕΡΦΑ για να οργανώσουμε τη καμπάνια να πέσει ο φράχτης στον Έβρο και να ανοίξουν τα σύνορα.

Ήταν μια πετυχημένη πρωτοβουλία που θα χρειαστεί να απλωθεί σε κάθε εργατικό χώρο για να κερδίσουμε τη μάχη να τσακίσουμε μνημόνια και φράχτες.

Κατερίνα Αβραμίδου,
συνδικαλίστρια ΨΝΘ

Σύνοδος Κορυφής ΕΕ “Θετικές αποφάσεις”;

Αναβολή της απόφασης για τη δημιουργία μίας αναβαθμισμένης Frontex αποφάσισαν οι ηγέτες της ΕΕ στη σύνοδο κορυφής που έγινε στις 17-18 Δεκεμβρη. Συγκεκριμένα αποφασίστηκε ότι τα κράτη-μέλη της ΕΕ θα πρέπει να συμφωνήσουν μέχρι τα μέσα του 2016, κατά τη διάρκεια της Ολλανδικής προεδρίας, πάνω στις λεπτομέρειες για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής.

Στα συμπεράσματα της συνόδου υπογραμμίζεται ότι πρέπει να επιταχυνθεί η εφαρμογή των μέτρων που έχουν αποφασιστεί για την προστασία των εξωτερικών συνόρων της Σένγκεν. «Τους τελευταίους μήνες, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχει δημιουργήσει μια στρατηγική που στοχεύει στην αναχαίτιση των πρωτοφανών εισροών μεταναστών που αντιμετωπίζει η Ευρώπη» τονίζει το κείμενο, και συμπληρώνει: «Παρόλα αυτά, η εφαρμογή είναι ανεπαρκής και πρέπει να επιταχυνθεί. Για να διαφυλαχτεί η ακεραιότητα της Σένγκεν είναι απαραίτητο να ανακτηθεί ο έλεγχος των εξωτερικών συνόρων. Οι ανεπάρκειες, κυρίως όσον αφορά στα hotspots, την μετεγκατάσταση και τις απελάσεις θα πρέπει να αντιμετωπιστούν ταχύτατα».

Παρά την κυνική ομολογία ότι ο στόχος των κρατών της ΕΕ και του

19/12, εξόρμηση της ΚΕΕΡΦΑ στην Ξάνθη

δολοφονικού της εργαλείου Frontex είναι η “αναχαίτιση” των προσφύγων και των μεταναστών, ο Αλέξης Τσίπρας δήλωσε για άλλη μία φορά ικανοποιημένος: «Ήταν ένα διήμερο με θετικές αποφάσεις για τη χώρα μας. Η Ελλάδα μέσα σε ένα δύσκολο πεδίο και σε αρνητικούς, θα έλεγα, ευρωπαϊκούς συσχετισμούς καταφέρνει, αξιοποιεί ευκαιρίες και πετυχαίνει να υπερασπίζεται τόσο το δίκιο της όσο όμως και ευρύτερες πανανθρώπινες αξίες, όπως αυτή της αλληλεγγύης, της δημοκρατίας και της κοινωνικής συνοχής».

Οι ευκαιρίες στις οποίες αναφέρεται ο Τσίπρας για την Ελλάδα εί-

ναι ο αναβαθμισμένος ρόλος του συνοριοφύλακα της ΕΕ. Γι' αυτό το λόγο και η Γερμανία προσφέρθηκε να ενισχύσει την Frontex στην Ελλάδα με 180 αστυνομικούς, προκειμένου να συμβάλει με τον τρόπο αυτό στη λεγόμενη Επιχείρηση Rabbit που ξεκινά τον Ιανουάριο. Σύμφωνα με ρεπορτάζ του Spiegel, η Frontex αιτήθηκε την περασμένη εβδομάδα από τη Γερμανία περίπου 100 αστυνομικούς, ελικόπτερα και σκάφη για άμεση επέμβαση. Οι γερμανοί αστυνομικοί πρόκειται να δραστηριοποιηθούν στην Ελλάδα από τον Ιανουάριο μέχρι τον Μάρτιο. Αργότερα αναμένεται να πλεύ-

σουν στο ανατολικό Αιγαίο δύο σκάφη του γερμανικού λιμενικού.

Ο μηχανισμός των λεγόμενων Ομάδων Ταχείας Συνοριακής Επέμβασης (RABIT), ο οποίος ενεργοποιείται μέσω της Frontex κατόπιν αιτήματος της χώρας που χρειάζεται βοήθεια στα σύνορά της, θα τεθεί σε λειτουργία τον Ιανουάριο. Η Επιχείρηση Rabbit πρόκειται να ενισχύσει την Επιχείρηση Ποσειδώνας της Frontex, η οποία θα ξεκινήσει στις 28 Δεκεμβρίου έχοντας στόχο αυστηρότερους ελέγχους ασφαλείας. Ήδη 375 υπάλληλοι έχουν τεθεί στη διάθεση της επιχείρησης, ανάμεσά τους ειδικοί στα δακτυλικά αποτυπώματα και τα πλαστά έγγραφα, έτσι ώστε να γίνεται ευκολότερη η διαπίστωση της εθνικότητας των προσφύγων.

Ήδη σύμφωνα με δημοσίευμα στην ιστοσελίδα της ΕΡΤ, που επικαλείται “έγκυρες πληροφορίες από αστυνομικές πηγές”, από δω και στο εξής θα συλλαμβάνονται και θα κρατούνται οι μετανάστες από χώρες της Βόρειας Αφρικής και συγκεκριμένα οι προερχόμενοι από την Τυνησία, την Αλγερία και το Μαρόκο. Οι συγκεκριμένοι μετανάστες “θα κρατούνται στα κέντρα καταγραφής και πιστοποίησης και στη συνέχεια θα μεταφέρονται στην Αθήνα προκειμένου να απελαθούν”.

Κατερίνα Θωίδου

Αξιοπρεπή φιλοξενία - όχι στρατόπεδα

Με επιχείρηση της αστυνομίας εκκενώθηκε την Τετάρτη 17/12 το γήπεδο του Tae Kwon Do από τους μετανάστες που είχαν εγκατασταθεί εκεί, μετά την αναγκαστική μεταφορά τους από τα σύνορα της Ειδομένης, πίσω στην Αθήνα. Οι περισσότεροι από αυτούς όμως αρνήθηκαν να μεταφερθούν στο γήπεδο Χόκεϊ στο Ελληνικό με αποτέλεσμα από τους 1000 περίπου, πάνω από 700 να εξαφανιστούν προς άγνωστη κατεύθυνση.

Όπως αναφέρει ρεπορτάζ της Καθημερινής (18/12) για το γήπεδο Χόκεϊ “ο χώρος θα λειτουργήσει έως και τον Μάρτιο, σύμφωνα με όσα συμφωνήθηκαν στη σύσκεψη του υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής με τους δημάρχους της περιοχής και την Ελληνικό Α.Ε., στην αρχή της εβδομάδας. Όπως ανέφεραν στελέχη του υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, έχει εξασφαλιστεί η διαρκής παρουσία αστυνομικών στον χώρο, που θα ελέγχουν την είσοδο και την έξοδο των φιλοξενούμενων, οι οποίοι ωστόσο θα έχουν ελευθερία κινήσεων ώστε να αποφευχθούν επεισόδια όπως αυτά που σημειώθηκαν τις προηγούμενες ημέρες. Συνολικά 178 άτομα έχουν μέχρι στιγμής μεταφερθεί σε κέντρο κράτησης στην Κόρινθο, μετανάστες κυρίως από το Μαρόκο”.

Ο κίνδυνος εγκλεισμού και η προοπτική της απελάσης, αναγκάζει τους μετανάστες να μείνουν ακόμα και χωρίς στέγη, από το να μεταφερθούν σε ένα χώρο που φρουρείται από την αστυνομία ή να μεταφερθούν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης,

Αθήνα, 18/12

Επιπλέον σύμφωνα με πληροφορίες εθελοντών που βρέθηκαν στο γήπεδο του Tae Kwon Do, η αστυνομία έδιωξε τον κόσμο που βρίσκονταν εκεί λέγοντάς τους να πάνε στο Ελληνικό, χωρίς κανείς να γνωρίζει το πώς θα μεταφερθεί εκεί. Όλες αυτές τις μέρες οι μετανάστες σιπίζονταν από τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης που έφερνε ο κόσμος. Ακόμα και κοινότητες μεταναστών από το εξωτερικό κινητοποιήθηκαν για να προσφέρουν τα απαραίτητα για την επιβίωση των μεταναστών, ενώ όλοι σχεδόν και ιδιαίτερα τα παιδιά χρειάζονταν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη,

μετά την παραμονή τους για μέρες στην ύπαιθρο στα σύνορα Ελλάδας-Μακεδονίας.

Εντολές

Αντί για περίθαλψη και φιλοξενία όμως, η αστυνομία με εντολές Μουζάλα τους πρόσφερε μία θέση στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Κορίνθου ενώ ετοιμάζεται να ξαναοίξει και την Αμυδαλέζα.

Και όλα αυτά ενώ οι πνιγμοί στο Αιγαίο συνεχίζονται. Την ίδια νύχτα μετά την εκκένωση του Tae Kwon Do, τουρκικά μέσα ενημέρωσης μετέδωσαν ότι δεκαοκτώ πρόσφυγες πνίγηκαν στη διάρκεια της νύχτας ανοικτά των δυτικών ακτών της Τουρκίας όταν βυθίστηκε το σκάφος που τους μετέφερε με προορισμό την Κάλυμνο. Οι πρόσφυγες είχαν αναχωρήσει από την Αλικαρνασσό με ένα παλιό σκάφος που ανατράπηκε και βυθίστηκε δύο ναυτικά μίλια από τις τουρκικές ακτές.

Είναι πρόκληση η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ αντί να ρίξει το φράχτη να ανοίξει ξανά τα στρατόπεδα συγκέντρωσης στην Κόρινθο και την Αμυδαλέζα. Το αντιρατσιστικό κίνημα, οι κινήσεις αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και στους μετανάστες, τα συνδικάτα, οι φοιτητικοί σύλλογοι δεν μπορούν να αφήσουν αυτή τη ρατσιστική κατρακύλα να συνεχίζεται. Όλοι μαζί χρειάζεται να κλιμακώσουμε τη δράση μας με την πανελλαδική διαδήλωση στις 23-24 Γενάρη για να ανοίξουν τα σύνορα, να πέσουν οι φράχτες και να διεκδικήσουμε νομιμοποίηση των μεταναστών, άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες και όχι στρατόπεδα συγκέντρωσης και απελάσεις.

Η δύναμη της εργατικής τάξης

«Ο κοινός πονοκέφαλος για όλες τις κυβερνήσεις είναι το εργατικό κίνημα. Ο πρόεδρος της ΕΕ Σαντέρ στην τελευταία σύνοδο μίλησε για την απειλή κοινωνικής έκρηξης σε όλες τις χώρες. Η πραγματικότητα όμως είναι ότι δεν πρόκειται για μελλοντική απειλή...»

Σε αυτό το συμπέρασμα κατέληξε το άρθρο της **Μαρίας Στύλλου** με τον τίτλο «Κρίση και εργατικοί αγώνες» στο τεύχος 16 του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω του Μάη-Ιούνη του 1995 – τις μέρες που πρόεδρος στη Γαλλία εκλεγόταν ο εκπρόσωπος της δεξιάς **Ζακ Σιράκ**. Ήταν η περίοδος που στις χώρες της Ευρώπης μια-μια οι κυβερνήσεις επιχειρούσαν να εφαρμόσουν τις «μεταρρυθμίσεις» που προέβλεπε η Συνθήκη του Μάαστριχτ που είχαν συμφωνήσει τέλη του 1991, είχαν θέσει σε ισχύ τέλη του 1993 και αποτέλεσε το θεμέλιο της ΕΕ.

Στη Γαλλία, ο πρωθυπουργός του Σιράκ, **Ζιπé**, κατέθεσε ένα σχέδιο «μεταρρυθμίσεων» με στόχο να περιορίσει το δημόσιο έλλειμμα από 5% σε 3%, όπως προέβλεπε η συνθήκη του Μάαστριχτ. Το πρόγραμμα περιλάμβανε πάγωμα των μισθών στο δημόσιο τομέα, περικοπές των επιδομάτων στους ανέργους (με την ανεργία σκαρφωλαμμένη στο 12%) και επίθεση στο ασφαλιστικό με αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης.

Έκπληξη

Η πρώτη απάντηση σε αυτή την επίθεση, που μετά την πρόσφατη εκλογική νίκη θεωρήθηκε εύκολη υπόθεση, ήταν μια 24ωρη πανεργατική απεργία που κάλεσαν στις 10 Οκτώβρη όλες οι εργατικές συνμοσπονδίες. Η απεργία εξέπληξε τους πάντες. Όπως έγραφε ο Σωτήρης Κοντονιάνης στην εργατική αλληλεγγύη Νο 203 στις 18 Οκτώβρη του 1995: «**Δέκα χρόνια είχε να δει τέτοια απεργία η Γαλλία! Την περασμένη Τρίτη πέντε εκατομμύρια εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα αρνήθηκαν να πάνε στις δουλειές τους. Απεργιακές φρουρές απλώθηκαν από τα μεσάνυχτα της Δευτέρας έξω από τα ταχυδρόμια, τα σχολεία, τα δικαστήρια, τις εφορίες.**»

Το πρωί δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατάκλυσαν τους δρόμους των μεγάλων πόλεων. «Οι Γάλλοι μετατρέπουν την απεργία για το πάγωμα των μισθών σε γιορτή. Υπάρχουν μπάντες τζαζ και μπαλόνια, τραγούδια και συνθήματα, καθώς οι δημόσιοι υπάλληλοι γιόρταζαν τη μεγαλύτερη απεργία της τελευταίας δεκαετίας» έγραφαν την άλλη μέρα οι Φαινάνσιαλ Τάιμς.

Παρά την επιτυχία της 24ωρης, οι ηγέτες των συνδικάτων δεν κάλεσαν απεργία διαρκείας, αλλά μια επόμενη «μέρα δράσης» στις 14 Νοέμβρη. Πάνω από 70.000 εργαζόμενοι βάδισαν στους δρόμους του Παρισιού εκείνη τη μέρα. Μια βδομάδα αργότερα, οι φοιτητές κατέβηκαν σε αποχή ενώ πολλές σχολές προχώρησαν σε κατάληψη.

Λίγες μέρες αργότερα, η Γαλλία ήταν κυριολεκτικά σε εξέγερση. Στις 24 Νοέμβρη άρχισε η απεργία στους σιδηροδρόμους – μια απεργία που για ένα ολόκληρο μήνα έγινε η καρδιά των κινητοποιήσεων. Στις 28 Νοέμβρη η απεργία απλώθηκε στα λεωφο-

ρεία και το μετρό. Οι συγκοινωνίες νέκρωσαν εντελώς ολόκληρη τη χώρα, δίνοντας τη δυνατότητα και το σύνθημα και στους άλλους κλάδους να προχωρήσουν σε απεργία. Στις 30 Νοέμβρη μπήκαν στην απεργία οι εργαζόμενοι στα ταχυδρομεία, το φυσικό αέριο, τον ηλεκτρισμό, τις τηλεπικοινωνίες. Η απεργία στην ενέργεια ανάγκασε τη Γαλλία να αγοράσει έξτρα ηλεκτρισμό από Ισπανία και Αγγλία. Στα ταχυδρομεία οι απεργοί κλειδώσαν τα γραφεία διαλογής. Στις 5 Δεκέμβρη, χωρίς καθόλου συγκοινωνίες, 160.000 διαδηλωτές κατέκλυσαν το Παρίσι αιφνίτως το πυκνό χιόνι και τους παγωμένους δρόμους. Συνολικά σε ολόκληρη τη Γαλλία οι διαδηλωτές Εξέπεσαν τον 1 εκατομμύριο.

Ολονύκτιες συγκρούσεις

Στις 7 Δεκέμβρη διαδηλώνουν 1,5 εκατομμύριο διαδηλωτές, ενώ οι απεργίες έχουν ήδη απλώθει στα σχολεία, τα αεροδρόμια και στα εργοστάσια χαλυβουργίας. Στη Λωρραίνη των ορυχείων και της χαλυβουργίας Ξεσπάνε καθημερινά άγριες ολονύκτιες συγκρούσεις ανάμεσα στους απεργούς και την αστυνομία. Οι μεταλλωρύχοι συλλαμβάνουν έναν άντρα των CRS των περιβόητων γαλλικών ΜΑΤ και τον κρατάνε όμηρο για ώρες. Κοντά στη Μασσαλία, μεταλλωρύχοι της ίδιας εταιρίας κρατάνε όμηρο ένα διευθυντή σε συμπάρκσταση. Μάχες με την αστυνομία γίνονται και στα αεροδρόμια, όπου οι απεργοί καταλαμβάνουν τους διαδρόμους προσελεύσεως. Μπλόκα σε δρόμους πραγματοποιούν οι φορτηγατζήδες, ενώ οι λιμενεργάτες επιχειρούν αποκλεισμούς στα λιμάνια.

Τις ίδιες μέρες οι σιδηροδρομικοί πετυχαίνουν να ακινητοποιήσουν τις μοναδικές γραμμές που εξακολουθούν να λειτουργούν, τις γραμμές μιας ιδιωτικής εταιρίας που συνδέουν το Παρίσι με Λονδίνο και Βρυξέλλες. Στις 7 Δεκέμβρη καταλαμβάνουν το κέντρο ελέγχου που βρίσκεται στο Καλαί προκαλώντας κομφούζιο στις γραμμές. Τελικά στις 9 Δεκέμβρη πετυχαίνουν να σταματήσουν τα τρένα της εταιρίας Γιούροσταν, αλλά και τα αυτοκίνητα που προσπαθούσαν να κινηθούν μέσα από το τούνελ της Μάγχης αποκλείοντας τους δρόμους στο Καλαί. Στη Μασσαλία, οι απεργοί σιδηροδρομικοί διαδήλωσαν στα τοπικά γραφεία του κόμματος του Ζιπέ, όπου απέκλεισαν μέσα τους εκπροσώπους του χιτζοντας με τούβλα και λάσπη την κεντρική είσοδο των γραφείων.

Η κυβέρνηση προσπάθησε να σπάσει την ενότητα του εργατικού κινήματος παίζοντας το χαρτί των «προνομιούχων» δημοσίων υπαλλήλων που απεργούν «ενάντια στο σύνολο» αλλά απέτυχε οικτρά. Οι απεργίες απλώθηκαν και σε κλάδους του ιδιωτικού τομέα, όπως η χαλυβουργία αλλά και σε ασφαλιστικές εταιρίες και τράπεζες, ενώ πολλοί εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα απεργούσαν τις μέρες των μεγάλων

Το απεργιακό κίνημα κατέβασε πάνω από 2 εκατομμύρια διαδηλωτές στους δρόμους.

συλλαλητηρίων. Το ινστιτούτο απασχόλησης του υπουργείου Εργασίας της γαλλικής κυβέρνησης μέτρησε 6 εκατομμύρια μέρες απεργίας το 1995, από τις οποίες τα 4 εκατομμύρια αφορούσαν το δημόσιο και 2 εκατομμύρια αφορούσαν τον ιδιωτικό και μικτό τομέα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι όταν η κυβέρνηση προσπάθησε να καλέσει σε αντιδιαδήλωση της «σιωπηλής πλειοψηφίας», όπως είχε κάνει ο Ντεγκόλ το Μάη του '68, στο Παρίσι δεν συγκεντρώθηκαν παρά 1500 άτομα. Αντίθετα στις διαδηλώσεις συμμετείχαν δεκάδες χιλιάδες άνεργοι, αλλά και οι φοιτητές και οι μαθητές που σε

πολλές περιπτώσεις έκαναν αποχές και καταλήψεις συμπάρκστασης.

Από τα κάτω

Για τον Ζιπέ, ο οποίος είχε δηλώσει υπεροπτικά στο ξεκίνημα των κινητοποιήσεων ότι αν οι διαδηλωτές καταφέρουν να ξεπεράσουν τα δύο εκατομμύρια θα παραιτηθεί, η καμπάνα χτύπησε στις 12 Δεκεμβρίου. Διαδήλωσαν 2,3 εκατομμύρια και άλλα 2 εκατομμύρια διαδήλωσαν Ξανά στις 16 Δεκέμβρη. Κάτω από αυτήν την πίεση η κυβέρνηση έκανε στροφή 180 μοιρών και κάλεσε τα συνδικάτα σε διάλογο, υποχωρώντας σε όλα τα μέτωπα, και στο συνταξιοδο-

Απεργιακή φρουρά σιδηροδρομικών

ρεία ή το μετρό, από τους ταχυδρομικούς, τους φοιτητές, τους εργάτες ηλεκτρισμού ή γκαζιού».

Συχνά εργαζόμενοι από διάφορους χώρους μαζεύονταν για να συζητήσουν πώς θα απλώσουν τον αγώνα. Στο 20ο διαμέρισμα του Παρισιού αφού οργάνωσαν κοινή συνέλευση, εργαζόμενοι από διάφορους χώρους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, έκαναν περιοδεία σε όλους τους χώρους που δεν συμμετείχαν στην απεργία και τους καλούσαν να απεργήσουν.

Όταν η κυβέρνηση κάλεσε τις ηγεσίες στο διάλογο, σε αρκετά σημεία υπήρχαν αντιδράσεις από τα κάτω. Στη Μασσαλία οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες αρνήθηκαν να κλείσουν την απεργία ακόμα και αφού ο Ζιπέ κάθησε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Χιλιάδες σιδηροδρομικοί θεώρησαν προδοσία την απόφαση των ηγετών τους να γυρίσουν πίσω στη δουλειά. Αλλά ακόμα και με αυτές τις συμβιβασμένες ηγεσίες η εργατική τάξη της Γαλλίας είχε πετύχει μια μεγάλη νίκη.

Γιώργος Πίττας

Κόντρα στο ρατσισμό

Πριν ακόμα ξεκινήσει την επίθεση σε ολόκληρη την εργατική τάξη της Γαλλίας, η κυβέρνηση Σιράκ-Ζιπέ έβαλε στο στόχαστρο τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Το καλοκαίρι του 1995 η γαλλική αστυνομία είχε εξαπολύσει πογκρόμ εναντίον όποιου δεν έμοιαζε «γαλλικής καταγωγής», στους μαύρους, τους άραβες, με τη δικαιολογία της «εξάρθρωσης» της τρομοκρατίας των Άλγερινων ισλαμιστών. Η αστυνομία δεν δίσταζε να ανοίγει πυρ και να δολοφονεί «υπόπτους» ακόμα και μπροστά στις κάμερες.

Όταν ξεκίνησαν οι απεργίες ο Ζιπέ προσπάθησε να παίξει το χαρτί του ρατσισμού και θυμίστηκε Ξανά την «ισλαμική απειλή». Ο υπουργός Εξωτερικών **Ερβέ ντε Σαρτέ** δήλωνε ότι «η γαλλική κυβέρνηση δεν πρόκειται να επιτρέψει τη μεταφορά της αλγερινής σύγκρουσης στο εσωτερικό της Γαλλίας».

Οι μαζικές διαδηλώσεις, όπου κατέβαιναν πλάι-πλάι λευκοί, μαύροι και άραβες εργαζόμενοι ήταν η καλύτερη απάντηση στα σχέδια του Ζιπέ, αλλά και την άνοδο του Εθνικού Μετώπου που στις πρόσφατες εκλογές είχε πάρει 15%. Στην Τουλόν, όπου το κόμμα του Λεπέν είχε πάρει τη δημαρχία, αυτοί που κυριαρχούσαν στους δρόμους δεν ήταν οι φασίστες, αλλά οι απεργοί καθώς διαδήλωναν πάνω από 25.000 εργατές.

Ηγεσίες που την χαράμισαν

«Όταν υπογραφόταν η Συνθήκη του Μάαστριχτ, η εργατική αλληλεγγύη από αυτές τις στήλες απαντούσε στην προπαγάνδα βάζοντας το ερώτημα που τραβάει αυτός ο μονόδρομος. Τώρα, λίγο πριν τον 1996, οι ηγέτες της Γαλλίας δίνουν ότι ο μονόδρομος της σύγκλισης δεν οδηγεί στην πρόοδο αλλά στο πτωχεύρισμα... Όπως τόσες φορές στο παρελθόν, με την Κομμούνια το 1871, με τις καταλήψεις εργοστασίων το 1936, με την αντιναζιστική αντίσταση το 1944, με το Μάη του 1968, οι εργάτες της Γαλλίας έχουν και να θυμίσουν στην εργατική τάξη σε όλο τον κόσμο που βρίσκεται το πραγματικό μέλλον, στην πάλη των εργατών, στην επανάσταση και το Σοσιαλισμό» (εργατική αλληλεγγύη Νο211).

Πραγματικά, το 1995 έμεινε στην ιστορία σαν μια από τις πιο μεγάλες στιγμές του εργατικού κινήματος δίπλα στο '36 και το '68, γιατί απέδειξε περίτρανα σε όλο τον πλανήτη τη δύναμη της εργατικής τάξης σαν την κινητήρια δύναμη της κοινωνίας.

Δεν κατάφερε μόνο να αποτρέψει ένα μεγάλο κύμα αντιρατσικών μέτρων στην ίδια τη Γαλλία, αλλά έδωσε ώθηση στους εργάτες όλης της Ευρώπης. Λίγο μετά ακολούθησαν οι εργάτες στη Γερμανία που συγκλονίστηκε από μεγάλες απεργίες και διαδηλώσεις των μεταλλεργατών, των εργαζόμενων στο δημόσιο και των ταχυδρομικών -με κορύφωση τη μεγάλη πορεία 350.000 απεργών στη Βόννη το 1996- αλλά και το Βέλγιο, τη Δανία και άλλες χώρες.

Επιπλέον η Γαλλία του 1995 ήταν η κορύφωση ενός εργατικού κινήματος που άλλαξε πολιτικά τον χάρτη της Ευρώπης. Όταν υπέγραψαν το Μάαστριχτ, με εξαίρεση την Ισπανία, όπου την εξουσία είχε το Σοσιαλιστικό Κόμμα, σε όλες τις υπόλοιπες χώρες είχαν εκλεγεί δεξιές κυβερνήσεις, που με τα πανιά τους φουσκωμένα αέρα από την κατάρρευση των καθεστώτων του «παρκετού σοσιαλισμού» και την επέλαση του νεοφιλελευθερισμού πίστευαν ότι είχε φτάσει το «τέλος της ιστορίας».

Η έκρηξη στη Γαλλία αντέτρεψε την πολιτική κατάσταση συνολικά σε όλη την Ευρώπη. Το 1999, 13 στις 15 κυβερνήσεις της ΕΕ ήταν σοσιαλδημοκρατικές: Στην Ιταλία η κεντροαριστερή συμμαχία «Ελιά», στη Γαλλία η «πληθθυντική αριστερά» σοσιαλιστών, ΚΚ και Πρασίνων, στη Γερμανία το SPD μαζί με τους Πρόσφυγες, ακόμα και στη Βρετανία το Εργατικό Κόμμα μετά από 18 χρόνια επέστρεψε στην εξουσία.

«Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι οι εργάτες και η νεολαία στρέφονται σήμερα μαζικά προς τα αριστερά. Αυτό όμως δεν εξασφαλίζει αυτόματα τη νίκη στον ταξικό πόλεμο. Ο κίνδυνος σήμερα είναι αυτή η διάθεση να χαραμιστεί από τις προδοσίες των Μπλερ, των Ζοσπέν, των Σπέντερ» ανέφερε το άρθρο «Ταξικός πόλεμος στις χώρες του ευρώ» την άνοιξη του 1998 στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Σε όλες τις χώρες της ΕΕ αυτή η εκτίμηση αποδείχτηκε περίτρανα και δυστυχώς δεν αφορούσε μόνο τη σοσιαλδημοκρατία, αλλά και τμήματα της Αριστεράς.

Αναζητώντας «ανθρώπινο πρόσωπο»

Στη Γαλλία, η «πληθθυντική Αριστερά» σύντομα αποδείχτηκε ότι ήταν η κυβέρνηση του νεοφιλελευθερισμού με «ανθρώπινο πρόσωπο». Η υπόσχεση του Ζοσπέν για 35ωρο σήμανε τελικά ελαστικές σχέσεις εργασίας. Η κυβέρνηση προχώρησε σε ιδιωτικοποιήσεις με πιο εμβληματική αυτή της Air France που χειρίστηκε ο κομμουνιστής υπουργός Μεταφορών Γκεϊσό. Συμμετείχε στο ΝΑΤΟϊκό πόλεμο στη Σερβία το 1999.

Η απογοήτευση που σκόρπισε η «πληθθυντική αριστερά» έγινε το θερμοκήπιο για την ανάπτυξη των φασιστών. Το 2002 έγιναν προεδρικές εκλογές στην Γαλλία. Ο Ζοσπέν κατέβηκε υποψήφιος και ήρθε τρίτος, πίσω από τον Λεπέν του φασιστικού Εθνικού Μετώπου. Ο Ρομπέρ Υ, του ΚΚΓ πήρε 3,6%. Δυο μήνες μετά η «πληθθυντική αριστερά» έχασε τις βουλευτικές εκλογές.

Ακόμα και έτσι, η εργατική τάξη της Γαλλίας συνέχισε να εκπληρώσει. Το 2005 η δεξιά κυβέρνηση και το Σοσιαλιστικό Κόμμα του Ολάντ έχασαν το δημοψήφισμα για το Ευρωσύνταγμα

Το πρωτοσέλιδο της Εργατικής Αλληλεγγύης στις 13 Δεκέμβρη 1995

με ένα καθαρό 55% ΟΧΙ. Λίγους μήνες αργότερα στις εργατογειτονιές του Παρισιού ξέσπασε η εξέγερση των νέων, άνεργων, φτωχών 2ης και 3ης γενιάς μεταναστών. Οι ηγεσίες της αριστεράς χαράμισαν αυτές τις ευκαιρίες. Ο **Ντενί Γκοντάρ** από την επαναστατική αριστερά στη Γαλλία έγραφε το Δεκέμβρη του 2005 στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω:

«Το ΟΧΙ ήταν μια τεράστια έκπληξη. Γι αυτούς, για την κυβέρνηση ήταν ένα σοκ. Όλα τα ΜΜΕ υποστήριξαν "Ναι", το Σοσιαλιστικό Κόμμα "Ναι", οι ηγεσίες των συνδικάτων "Ναι" – αν και αναγκάστηκαν να αλλάξουν στη συνέχεια κάμπο από την πίεση της βάσης. Κάχασαν. Το 80% των εργατών ψήφισε "ΟΧΙ"...

Στη διάρκεια της εξέγερσης της άνεργης νεολαίας υπήρχαν πολλές αντιδράσεις από την αριστερά και τα συνδικάτα ενάντια στο Σαρκοζί, πχ η CGT έβγαλε μια ανακοίνωση που εξηγούσε ότι οι αιτίες της εξέγερσης ήταν οι επιθέσεις της κυβέρνησης. Αλλά δεν συντάχθηκε ποτέ ανοιχτά με την πλευρά των εξεγερμένων.

Η αριστερά είναι ανύπαρκτη στις περιοχές αυτές. Η κυβέρνηση έχει ανοίξει εδώ και χρόνια πόλεμο με τις φτωχογειτονιές των «μεταναστών», αλλά η αριστερά έμεινε αδιάφορη ή ακόμα και εχθρική απέναντί τους. Όταν πέσει (το 2004) ο Σιράκ πέρασε το νόμο που απαγορεύει οι μουσουλμάνες μαθήτριες να φορούν μαητήλες στα σχολεία, ένα μέτρο που απειλούσε να πετάξει χιλιάδες μαθήτριες στις φτωχογειτονιές έξω από τα σχολεία, η αριστερά αντί να πάρει το μέρος των μαθητριών συντάχτηκε με το Σιράκ με τη δικαιολογία της πάλης ενάντια στις σκοταδιστικές ιδέες της θρησκείας...»

Η πρόσφατη στάση του ΚΚ να στηρίζει την κατάσταση έκτακτης ανάγκης που κήρυξε ο Ολάντ μετά τις επιθέσεις στο Παρίσι συνέχισε αυτήν την καταστρεφική παράδοση, που εκτίναξε τη Λεπέν πάνω από 25%.

Παρόλα αυτά, η ελπίδα εξακολουθεί να βρίσκεται στην εργατική τάξη της Γαλλίας που ακόμα και μέσα σε αυτές τις συνθήκες δεν δίστασε μέσα στο φθινόπωρο να ξεβρακώσει στην Air France τους διευθυντές της εταιρίας ενώ πήγε να ψηφίσει με παγωμένη την καρδιά ακόμα και τον Σαρκοζί προκειμένου να μη βγει η Λεπέν.

Επιπτατικό καθήκον για όλους μας -και στην Ελλάδα που ο ΣΥΡΙΖΑ ακολουθεί με άλματα τον κατήφορο της γαλλικής ρεφορμιστικής αριστεράς- είναι να χτίσουμε μια αριστερά ανάξια των αγώνων της εργατικής τάξης, την αριστερά του διεθνιασμού, της επανάστασης, της ρήξης και της ανατροπής.

Αστυνομία συνένοχη

Μία σημαντική προϋπόθεση κάτω από την οποία έγινε δυνατή η δολοφονία του Παύλου Φύσσα από το τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής, βρέθηκε στο επίκεντρο της δίκης της ναζιστικής συμμορίας στις 16 και 17 Δεκέμβρη, 39η και 40η ημέρα της διαδικασίας αντίστοιχα. Δεν είναι άλλη από την πλήρη αδράνεια της αστυνομικής δύναμης που ήταν παρούσα σε όλη τη διάρκεια της δολοφονικής επίθεσης, όπως αναδείχτηκε μέσα από την κατάθεση της αστυνομικού της ΔΙΑΣ Αγγελικής Λεγάτου.

Οι απεγνωσμένες προσπάθειες της μάρτυρα να καλύψει τις ευθύνες της ομάδας της, είχαν το αντίθετο τελικό αποτέλεσμα. Ήταν τόσο έκδηλο το άγχος της να διαφυλάξει το κύρος της υπηρεσίας της που κάθε απάντησή της πρόδιδε το διακοσμητικό ρόλο της ΔΙΑΣ εκείνο το βράδυ.

Η μάρτυρας μίλησε για το σήμα ("πενήντα άτομα με ρόπαλα κατευθύνονται στη καφετέρια Κοράλι") που πήρε η ομάδα της (η ίδια ήταν συνοδηγός του Τσολακίδη και στη δεύτερη μηχανή βρίσκονταν οι Μπαγιός και Μπιάγκης), για τα σαράντα με πενήντα άτομα που είδε όταν έφτασαν στο σημείο, για τα κράνη που φορούσαν δύο από αυτούς και τα "αντικείμενα, πιθανώς ρόπαλα" που κρατούσαν κάποιοι. Επίσης για το άτομο (Χατζησταμάτης) που βγήκε μέσα από τους συγκεντρωμένους και τους συστήθηκε ως συνάδελφος ενημερώνοντάς τους για μία λεκτική παρεξήγηση μεταξύ χρυσαυγιτών και αναρχικών. "Αναρχικούς δεν είδαμε" είπε η μάρτυρας στη σχετική ερώτηση της προέδρου, ενώ ανέφερε ότι μόλις τότε είδαν τη δεύτερη ομάδα ΔΙΑΣ (στην οποία ήταν οι Δεληγιάννης και Ρώτας που έχουν ήδη καταθέσει στο δικαστήριο) πίσω τους.

Αφού παραδέχτηκε ότι οι συγκεντρωμένοι τους αγνόησαν παντελώς, περιέγραψε πώς μόλις η ίδια με το Δεληγιάννη επιχειρήσαν να τους πλησιάσουν, "δέκα με δεκαπέντε από αυτούς άρχισαν να τρέχουν προς Τσαλδάρη φωνάζοντας «νάτοι, πιάστε τους, ελάτε εδώ ρε μαλάκες». Τους ακολουθήσαμε, τους φωνάξαμε «αστυνομία, σταματήστε» αλλά δεν μας έδωσαν σημασία".

"Ο Τσολακίδης έγραφε τα στοιχεία του Χατζησταμάτη" απάντησε στην ερώτηση της προέδρου για το τι έκανε ο συνάδελφός της εκείνη τη στιγμή για να ακολουθήσει δικαιολογημένα η ερώτηση "Εσείς το βρίσκετε σωστό αυτό; Να τρέχουν δεκαπέντε και να βρίζουν και ο Τσολακίδης να γράφει ονόματα;". "Όχι δεν είναι σωστό" απάντησε διστακτικά η μάρτυρας. Ενώ στην ερώτηση γιατί δεν έπιασαν κανέναν από τους δεκαπέντε, η απάντησή ήταν "δεν κυνηγούσαμε για να πιάσουμε κάποιον αλλά για να δούμε που πάνε... να συλλάβουμε κάποιον επειδή τρέχει;".

Συνεχίζοντας την περιγραφή, η μάρτυρας ανέφερε ότι στρίβοντας αριστερά στην Τσαλδάρη "μία κοπέλα μου τράβηξε το χέρι και μου είπε «πήγαινε, βαράνε την παρέα μου»". Οχλαγωγία και άτομα που τρέχανε δεξιά και αριστερά από όλες τις κατευθύνσεις ήταν, είπε, το σκηνικό στη Τσαλδάρη πριν δει στον αριθμό 62 "τέσσερα-πέντε άτομα να τσακώνονται.

Η ΚΕΕΡΦΑ έξω από τα δικαστήρια την Πέμπτη 17/12

Ήταν όλοι μαζί ένα κουβάρι. Χτυπιόντουσαν, κλωτσιές, μπουιές. Φωνάξαμε ξανά. Φτάνοντας έμειναν μόνο ο Φύσσας με το Ρουπακιά". Όπως είπε, το μαχαίρωμα είχε ήδη γίνει.

Επίμονες ερωτήσεις

"Δεν πιάνετε κανέναν όλη αυτή την ώρα, με τι ρυθμούς κινείστε;". "Εσείς θεωρείτε ότι οι κινήσεις που κάνατε ήταν αυτές που έπρεπε να κάνει ένας αστυνομικός, πώς αυτό που έγινε θα μπορούσε να αποτραπεί;" ήταν οι επίμονες ερωτήσεις της προέδρου, με την αστυνομικό να απαντά συνεχώς "κάναμε ό, τι καλύτερο μπορούσαμε" και την πρόεδρο να ανταπαντά: "Πώς το εννοείτε το ό, τι καλύτερο; Χάνει ένας άνθρωπος τη ζωή του και καμία σύλληψη δεν γίνεται από αυτούς που τρέχουν, ούτε σας ούτε από τους αστυνομικούς που ακολουθούν". "Αν δεν ήμασταν εκεί, δε θα γινόταν η σύλληψη του Ρουπακιά" επιχειρήσε να δικαιολογηθεί η αστυνομικός για να ερωτηθεί από την πρόεδρο αν το εκτιμά αυτό ως πιο σημαντικό από τη ζωή ενός ανθρώπου.

Ούτε το επιχειρήμα της μάρτυρα ότι "δεν είμαστε εκπαιδευμένοι για πενήντα άτομα" μπόρεσε να σταθεί. "Αν δεν είστε εκπαιδευμένοι,

γιατί τότε το κέντρο εκτιμά ότι είστε και καλεϊ εσάς; Κάποιος έκανε λάθος, ή το κέντρο ή εσείς" της είπε η πρόεδρος. Ενώ ανίκανη να απαντήσει πειστικά ήταν η μάρτυρας και στο γιατί δεν χρησιμοποίησε έστω για εκφοβισμό το όπλο της (όλοι οι αστυνομικοί ήταν εξοπλισμένοι με αλεξίσφαιρα, επιγρονατίδες, κράνη, κλομπ, όπλα, ενώ ένας κρατούσε υποπολυβόλο) ή γιατί δεν έβγαλε το κλομπ της παρά μόνο όταν κάποιος προσπάθησε να αποσπάσει από το Δεληγιάννη άτομο που ο συνάδελφός της επιχειρήσε να πιάσει. Στην απάντησή της ότι δεν ένιωσε απειλή πιο πριν, ακολούθησε η ερώτηση "Δηλαδή μόνο για όταν απειλείστε εσείς προσωπικά το έχετε;".

Το αποκορύφωμα ήταν όταν ρωτήθηκε που είναι όλο αυτό το διάστημα οι άλλοι τέσσερις αστυνομικοί, με τη μάρτυρα να απαντά: "Ήρθαν μετά από λίγα δευτερόλεπτα. Ένας έμεινε πίσω να φυλάει τις μηχανές, γιατί έχουμε ευθύνη και για αυτές". "Και για άλλα έχετε ευθύνη, για την προστασία των πολιτών", της είπε τότε η πρόεδρος. "Οι συνάδελφοί σας δεν υπάρχουν πουθενά, μένουν στα μετόπισθεν, αμέτοχοι". Ενώ όταν αργότερα τη ρώτησε πιο επιτακτικά "Αυτοί οι τέσσερις αστυνομικοί εί-

χαν ρόλο ενεργό ή παρατηρητή;" και η μάρτυρας απάντησε προκλητικά ότι "είχαν ενεργό ρόλο, ήρθαν να διασφαλίσουμε το χώρο, να καταγράψουμε μάρτυρες", η πρόεδρος συνέχισε: "Πριν φτάσουμε σε αυτά, έκαναν κάτι για να αποτρέψουν κάτι;".

"Τι να σας πω..." ήταν η απάντηση της αστυνομικού. "Τι να μου πείτε..." της είπε απορημένη η πρόεδρος.

Είναι, το λιγότερο, απορίας άξιο πώς τα ΜΜΕ είχαν παρουσιάσει τη συγκεκριμένη αστυνομικό λίγο-πολύ ως την... ηρωίδα που έκανε τη σύλληψη του Ρουπακιά και μάλιστα είχε βραβευτεί γι' αυτό από τον τότε Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κάρολο Παπούλια. Η μάρτυρας αρνήθηκε κατηγορηματικά ότι αυτή έκανε τη σύλληψη του Ρουπακιά αλλά και ότι είπε τη φράση "ε, όχι και μαχαίρια", που της είχαν αποδώσει. Εξάλλου, το αντίθετο θα ήταν ανοιχτή παραδοχή της ανοχής των αστυνομικών στο ξύλο που έριχναν μέχρι εκείνη τη στιγμή οι χρυσαυγίτες μπροστά στα μάτια τους χωρίς να επεμβαίνουν.

Στην πραγματικότητα ούτε στη σύλληψη του Ρουπακιά θα είχαν προχωρήσει οι αστυνομικοί αν δεν τους τον είχε υποδείξει ο ίδιος ο μαχαιρωμένος Παύλος Φύσσας, όπως αναγκάστηκε να παραδεχτεί και η μάρτυρας, αφού αυτόν προσπάθησαν να πιάσουν πρώτο επειδή ήταν "πιο νευριασμένος" (!) σύμφωνα με τα λεγόμενά της. Την ίδια στιγμή, κι ενώ ο Παύλος σήκωνε τη μπλούζα του και τους έδειχνε τα τραύματά του, ο Ρουπακιάς βάδιζε "ήρεμος", όπως είπε η αστυνομικός, προς το αυτοκίνητό του.

Η κατάθεσή της, όπως και οι τρεις προανακριτικές της, έβριθε ανακριβιών και αντιφάσεων τόσο για τις διαβιβάσεις που έδιναν οι αστυνομικοί στο κέντρο όσο και για τη χρονική διάρκεια των γεγονότων και τις κινήσεις που έκαναν. Οι διαφορετικές απαντήσεις σε παρόμοιες ερωτήσεις ήταν το κύριο χαρακτηριστικό της, κάτι που αναδείχτηκε ακόμα πιο έντονα στις ερωτήσεις της πολιτικής αγωγής. Όταν κάποια στιγμή η μάρτυρας τόλμησε να πει ότι δέχεται επίθεση, η πρόεδρος της απάντησε "Έχουμε δικαίωμα να σας ρωτάμε για όλα αυτά, είστε αστυνομικός, δε σας έχουμε για τις ήμερες καταστάσεις".

Η δίκη συνεχίζεται στις 22 και 23 Δεκέμβρη.

Λένα Βερδέ

Καλύπτουν τις ευθύνες τους

Όπως φαίνεται από τις μέχρι τώρα καταθέσεις των αστυνομικών της ΔΙΑΣ, η κάλυψη των ευθυνών τους το βράδυ της δολοφονίας Φύσσα περνά αναγκαστικά μέσα από την κάλυψη των χρυσαυγιτών. Σε αυτό το μήκος κύματος ήταν η κατάθεση της αστυνομικού Αγγελικής Λεγάτου που επιχειρήσε να αποσυνδέσει το τάγμα εφόδου έξω από το Κοράλι από τη δολοφονία του Φύσσα στην Τσαλδάρη.

Για να δικαιολογήσει ότι οι αστυνομικοί δεν έκαναν τίποτα για να παρεμποδίσουν εγκαίρως το τάγμα εφόδου που ξεκίνησε από το Κοράλι, ισχυρίστηκε ότι στον Παύλο Φύσσα, στην Π.Τσαλδάρη επιτέθηκε δεύτερη διαφορετική ομάδα- γι' αυτό και «δεν πρόλαβαν». Αυτή η εκδοχή είναι βέβαια η καλύτερη εξυπηρέτηση για αρκετούς από τους κατηγορούμενους του τάγματος εφόδου.

Δεν ήταν η μόνη βοήθεια που τους προσέφερε. Χρειάστηκε ιδιαίτερη πίεση ακόμα και για να παραδεχτεί η μάρτυρας ότι οι συγκεντρωμένοι έξω από το Κοράλι ήταν, κατά τη δική της προσωπική εκτίμηση με βάση όσα έβλεπε και όχι με βάση την ενημέρωση που είχε από τον Χατζησταμάτη, χρυσαυγίτες. Με απροθυμία μίλησε για το

φόβο που προκαλούσε το τάγμα εφόδου, ενώ μέχρι να της επιδειχτεί από την πολιτική αγωγή φωτογραφία του μαχαιριού του Ρουπακιά δεν σταμάτησε να το αποκαλεί "μικρό μαχαίρακι".

Ισχυρίστηκε επίσης ότι δεν είδε το τάγμα εφόδου να παρακολουθεί τη δολοφονία Φύσσα από το απέναντι πεζοδρόμιο, ενώ σε ερώτηση της πολιτικής αγωγής πώς χαρακτηρίζει το γεγονός ένας άνθρωπος να δέχεται επίθεση τεσσάρων με πέντε, απάντησε... "διαπληκτισμό". Και βέβαια αρνήθηκε οποιαδήποτε ουσιαστική γνώση για τη Χρυσή Αυγή ή τις σχέσεις της με την αστυνομία.

Η στάση της εκτιμήθηκε ιδιαίτερα από τους συνηθισμένους υπεράσπισης όπως φάνηκε και στις πολύ περιορισμένες ερωτήσεις τους. Μάλιστα ένας εξ αυτών ανέλαβε απροκάλυπτα να ανταποδώσει, λέγοντας ότι "εδώ δεν δικάζονται οι αστυνομικοί" και συνέχισε ρωτώντας πχ τη μάρτυρα: "Έπρεπε ο συνάδελφός σας να προστατέψει το υποπολυβόλο; Αν του το αποσπούσαν, δεν θα τον κυνηγούσαν μια ζωή;".

"Εσείς ποιον υπερασπίζεστε;" τον ρώτησε τότε η πρόεδρος.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ Συνδιάσκεψη στις 5-6 Μάρτη

Το Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που συνεδρίασε την Κυριακή 20/12 στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο αποφάσισε τη διεξαγωγή της τρίτης Συνδιάσκεψης στις 5 και 6 Μάρτη με το σκεπτικό ότι η Συνδιάσκεψη οφείλει να έχει διαστάσεις μεγάλου πολιτικού γεγονότος που θα παρέμβει στη πλατιά συζήτηση που έχει ανοίξει στην Αριστερά. Δίνεται χρόνος στις τοπικές και κλαδικές επιτροπές να οργανώσουν το διάλογο με την πιο πλατιά συμμετοχή, με βάση τις θέσεις που εγκρίθηκαν στη συνεδρίαση του ΠΣΟ. Η επόμενη συνεδρίαση του ΠΣΟ είναι προγραμματισμένη για τις 17/1 και θα ασχοληθεί με τις θέσεις για την οργανωτική συγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Το πρώτο κεφάλαιο των Θέσεων με τίτλο «Διεθνής συγκυρία: Οικονομική κρίση, πολιτική αστάθεια, ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί» αναλύει την δομική και σύνθετη κρίση του συστήματος και καταλήγει: «Σήμερα το δίλημμα «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» αναδύεται με όλη τη δύναμη και την δραματική του επικαιρότητα. Απέναντι σε έναν καπιταλισμό που σαπίζει (...) η δική μας απάντηση οφείλει να είναι η ανασυγκρότηση της ενότητας και της αλληλεγγύης της εργατικής τάξης και των λαϊκών τάξεων, ο αντικαπιταλιστικός αγώνας, η επαναθεμελίωση του προτάγματος της κοινωνικής χειραφέτησης, της απελευθέρωσης της κοινωνίας από τα δεσμά της εκμετάλλευσης, του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού του 21ου αιώνα».

Το δεύτερο κεφάλαιο με τίτλο «Η εσωτερική πολιτική κατάσταση, ο κοινωνικός, ιδεολογικός και πολιτικός συσχετισμός δυνάμεων» αναλύει πως «η πραγματικότητα πίσω από την κυβερνητική πολιτική διαγράφεται εφιαλτική. Ο «συμβιβασμός» του ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο δεν επιδέχεται βελτιώσεις, αλλά κλειδώνει μια προοπτική που μεταφράζεται σε ανάγκη συνεχούς λήψης μέτρων, βαθέματος των ιδιωτικοποιήσεων και διαρκείς πιέσεις για χάρη της κερδοφορίας των τραπεζών, των καπιταλιστών και

Από το αντιρατσιστικό συλλαλητήριο την Παρασκευή 18/12, στην Αθήνα

της εξυπηρέτησης του χρέους». Και καταλήγει στην διατύπωση της ανάγκης για συνεργασία και κοινή δράση με όλη η αριστερά.

Ανατροπή

Το τρίτο κεφάλαιο υπό τον τίτλο «Η πολιτική πρόταση και το πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ» αρχίζει από τη θέση ότι «η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ξεκινάει από την αισιόδοξη αφετηρία ότι η κατάσταση πρέπει και μπορεί να αλλάξει», τονίζει ότι «η αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης δεν είναι ένα «στάδιο» της πάλης» και συνεχίζει: «Για την πλήρη υλοποίηση του μεταβατικού αντικαπιταλιστικού προγράμματος απαιτείται η επαναστατική αλλαγή, η εξουσία και η κυβέρνηση της εργατικής τάξης και των συμμάχων της».

Εδώ συγκεκριμενοποιείται το ποια είναι η δύναμη που μπορεί να εφαρμόσει το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα: «Η πάλη για το μεταβατικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα έχει ως αναπόσπαστο στοιχείο της το θέμα της εξουσίας που θα το εφαρμόσει, της κυβέρνησης και της εξουσίας των εργαζομένων» ενώ εντοπίζει τον εργατικό έλεγχο ως «το κόκκινο νήμα που

διαπερνά όλο το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα». Το κεφάλαιο καταλήγει με την διατύπωση της πρότασης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για το Αγρονιστικό Μέτωπο Ρήξης και Ανατροπής που την απευθύνει προς «προς όλο το αγωνιστικό δυναμικό, τον κόσμο της αριστεράς και του κινήματος που αναζητά τρόπους και δρόμους ώστε οι αγώνες να είναι νικηφόροι και πολιτικά επικίνδυνοι. Είναι πρόταση προς όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς (αντικαπιταλιστική αριστερά, ΛΑΕ, ΚΚΕ) για κοινή δράση στο μαζικό κίνημα και σε μέτωπα της περιόδου».

Ωστόσο, δεν έλλειψαν οι διαφωνίες, οι οποίες κινήθηκαν κυρίως σε τρεις άξονες: Το χαρακτήρα του ΣΥΡΙΖΑ, την εκτίμηση για τους συσχετισμούς που έχουν διαμορφωθεί και την τακτική της «συμπόρευσης». Σχετικές τροπολογίες κατατέθηκαν από τη πλευρά του ΣΕΚ, οι οποίες στις ψηφοφορίες συγκέντρωσαν περί το 40% των παρόντων και απορρίφθηκαν. Η συζήτηση θα επανέλθει στις τοπικές και κλαδικές επιτροπές στα πλαίσια του προσυνδιασκειασικού διάλογου. Τις τροποποιήσεις που προτάθηκαν από τη μεριά του ΣΕΚ παρουσίασε ο **Γιάννης Σηφακάκης** και στην πορεία έγιναν πα-

ρεμβάσεις από πολλούς συντρόφους και συντρόφισσες.

Ο **Χρίστος Αργύρης** άνοιξε το θέμα σε σχέση με την παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο εργατικό κίνημα και τις απεργίες «Πρέπει να συντονιστούμε, πρέπει όλα τα σφυριά να χτυπάνε μαζί», τόνισε.

Κοινή δράση

Ο **Τάκης Ζώτος** μίλησε για την κρίση των παραδοσιακών κομμάτων εξουσίας και την αδυναμία των ναζι να το εκμεταλλευτούν, ως αποτέλεσμα της δράσης του αντιφασιστικού κινήματος ενώ χρησιμοποίησε παραδείγματα από τη δίκη της ΧΑ και για τις δυνατότητες κοινής δράσης με τις δυνάμεις του ΚΚΕ, καθώς και τις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις στον Πειραιά.

Η **Αλεξάνδρα Μαρτίνη** γείωσε τη συζήτηση για τη φύση του ΣΥΡΙΖΑ με παραδείγματα κοινής δράσης από τη γειτονιά για την καμπάνια κατά του φράχτη στον Έβρο «υπάρχει κόσμος που είναι στο ΣΥΡΙΖΑ και θέλει να παλέψει, έχουμε δύο επιλογές ή να τον σχετάρουμε, να μείνουμε καθαροί στον κύκλο μας και να τον χαρίσουμε ή να του απευθυνθούμε

να τον κινητοποιήσουμε και να τον φέρουμε σε ευθεία αντίθεση με την κυβερνητική πολιτική».

Η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μίλησε για τα διαφορετικά σπασίματα από τον ΣΥΡΙΖΑ και τις διαφορετικές ταχύτητες που έχουν στις πολιτικές τους διαφοροποιήσεις κυρίως στη νεολαία «πλέον τα κομμάτια που αποδεσμεύονται από το ΣΥΡΙΖΑ φτάνουν να είναι ανοιχτά αντι ΕΕ, αλλά έχουν αδυναμίες σε άλλα ζητήματα, στρατηγικού χαρακτήρα. Τέτοια είναι ο ρόλος της εργατικής τάξης, οι αυταπάτες για τον κοινοβουλευτικό δρόμο ή ροπή στην αυτονομία».

Ο **Γιάννης Κούτρας** μίλησε για το εργατικό κίνημα: «πρέπει να παίρνουμε υπόψη ότι οι απεργίες είναι σχολείο για την εργατική τάξη, νέοι χώροι προκύπτουν οργανώνονται κάθε φορά, όπως τώρα τα πεντάμηνα».

Ο **Πέτρος Κωσταντίνου**, μιλώντας για τον αντιρατσιστικό κίνημα τόνισε: «Είναι κεντρική επιλογή του συστήματος ο αποκλεισμός των προσφύγων και η ισλαμοφοβία, για αυτό είναι και κεντρική μάχη για την επαναστατική αριστερά σε όλη την Ευρώπη. Είναι ταυτόχρονα μάχη ενάντια στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Πάμε για μια μεγάλη κινητοποίηση στον Έβρο στις 23-24 Γενάρη, την ίδια στιγμή που αντίστοιχες κινητοποιήσεις θα γίνονται στο Καλαί και τη Λαμπενούζα».

Ο **Πάνος Γκαργκάνας** τόνισε: «Το κρίσιμο ερώτημα της περιόδου είναι αν είναι δυνατόν να πάμε παραπέρα από εκεί που πήγε ο ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα όλοι καταλαβαίνουν ότι το εγχείρημα αυτό αποτυγχάνει και αναρρωτιούνται για την εναλλακτική. Το 62% που ψήφισε Όχι στο δημοψήφισμα βρίσκεται στα αριστερά της κυβέρνησης του Τσίπρα και αποτελεί τεράστιο ακροατήριο».

Ο κόσμος νιώθει προδομένος από τον ΣΥΡΙΖΑ και πονάει, χρειάζεται να τοποθετηθούμε σωστά σε αυτό. Η μια προσέγγιση λέει στον κόσμο «ελάτε να κλάψουμε μαζί», η άλλη λέει «ελάτε να βρούμε μαζί τον Τσίπρα», η δικιά μας αντιμετώπιση πρέπει να είναι «ελάτε να δράσουμε μαζί!».

Μανώλης Σπαθής

Η ψηφοφορία για τον Προϋπολογισμό στην Περιφέρεια Αττικής έχει προκαλέσει διαφωνίες στο εσωτερικό της Λαϊκής Ενότητας. Στη σχετική συνεδρίαση τρεις σύμβουλοι από το χώρο της καταψήφισαν, ενώ αντίθετα οι αντιπεριφερειάρχες που πρόσκυνται στη ΛΑΕ υποστήριξαν την πρόταση της Ρένας Δούρου.

Συγκεκριμένα οι σύμβουλοι **Αννα Βασιλάκη** (η οποία ανεξαρτητοποιήθηκε από την παράταξη της Ρ. Δούρου), **Φλώρα Νικολιδάκη** (η

Ο προϋπολογισμός της Δούρου και η ΛΑΕ

οποία έχει ανεξαρτητοποιηθεί εδώ και καιρό) και **Μαρίνα Κούκα** -όπως είχαν προαναγγείλει με ανακοίνωσή τους- καταψήφισαν τον προϋπολογισμό. Αντίθετα, θετική ψήφο έδωσαν οι αντιπεριφερειάρχες μέλη της ΛΑΕ. **Κ. Θανοπούλου** (Κοινωνικής Πολιτικής), **Ε. Τασούλη** (Διοικητικού), **Π. Αθανασιάδης** (Ψηφιακής Πολιτικής) καθώς και το μέλος της Οικονομικής Επιτροπής της Περιφέρειας **Δ. Δημάκος**. Θετικά τοποθετήθηκε και ο αντιπεριφερειάρ-

χος **Γ. Γαβρίλης** (Πειραιά).

Μετά από αυτή την εξέλιξη τρία μέλη της Γραμματείας της ΛΑΕ (**Νίκος Γαλάνης**, **Κώστας Μαρματάκης** και **Παναγιώτης Σωτήρης**) ανακοίνωσαν δημόσια τη διαφωνία τους με τη στήριξη που έδωσαν οι αντιπεριφερειάρχες. Τονίζουν σχετικά «πρέπει να πούμε ότι ο προϋπολογισμός της Περιφέρειας Αττικής είναι ένας μνημονιακός προϋπολογισμός εναρμονισμένος με τις απαιτήσεις των δανειστών»

και συνεχίζουν «δεν μπορούμε να κάνουμε πολεμική απέναντι στη μνημονιακή διακυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα και της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και μετά να φαίνεται ότι συμπορευόμαστε μαζί της στο τοπικό και αυτοδιοικητικό επίπεδο και ότι «συγκυβερνάμε» στην μεγαλύτερη περιφέρεια που συγκεντρώνει πάνω από το 40% της χώρας».

Γίνεται φανερό ότι ο κόσμος της ΛΑΕ θα έχει να ξεκαθαρίσει σημαντικά ζητήματα το επόμενο διάστημα.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΡΙΤΗ 22/12 Δημαρχείο (Νίκαια) 7.30μμ
Η εργατική εναλλακτική
Ομιλήτρια: Μιχάλης Πέππας

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΡΙΤΗ 22/12 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Καταπίεση και απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Βασιλική Θωμοπούλου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΡΙΤΗ 22/12 καφέ Κικιρίκο
(Γαλήνης και Σταυραετού) 7μμ
Ο κρατικός καπιταλισμός στη Ρωσία
Ομιλήτρια: Γιάννης Τσαμούρης

ΙΛΙΣΙΑ

ΤΡΙΤΗ 22/12 καφέ Munchies 7μμ
Είναι ο ΣΥΡΙΖΑ ρεφορμιστικό κόμμα;
Ομιλήτρια: Φωτεινή Τσαμούρη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΡΙΤΗ 22/12 καφέ Quiz 7μμ
Το ενιαίο μέτωπο
και το μεταβατικό πρόγραμμα
Ομιλήτρια: Πέτρος Μπιτόκος

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

ΤΡΙΤΗ 22/12 καφέ Μαγαζί 7μμ
Όχι στην Ευρώπη-φρούριο, καλοδεχού-
μενοι μετανάστες και πρόσφυγες
Ομιλήτρια: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΡΙΤΗ 22/12 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Όχι στην Ευρώπη-φρούριο, καλοδεχού-
μενοι μετανάστες και πρόσφυγες
Ομιλήτρια: Κώστας Λάππας

ΠΑΝΝΕΝΑ

ΤΡΙΤΗ 22/12 στοά Σάρκα,
Α' κτίριο, Β' ορ. 7μμ
Η αριστερά πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΡΙΤΗ 22/12 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Δεκεμβριανά '44
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΡΙΤΗ 22/12 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Η αριστερά πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ
Ομιλήτρια: Έλλη Πανατζοπούλου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΡΙΤΗ 22/12
Στέκι Ρήξης και Ανατροπής 7.30μμ
2015, μια χρονιά αγώνων και ανατροπών
Ομιλήτρια: Γιώργος Ράγκος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΡΙΤΗ 22/12 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Είναι ο ΣΥΡΙΖΑ ρεφορμιστικό κόμμα;
Ομιλήτρια: Δημήτρης Τσώλης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΡΙΤΗ 22/12 καφέ Δολίχη
(Δημητρακοπούλου 51) 7.30μμ
Γκρεμίστε τον φράχτη –
Ανοιξτε τα σύνορα – Όλοι στον Έβρο!
Ομιλήτρια: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΡΙΤΗ 22/12 καφέ 1968
(Θησέως και Αγ. Πάντων) 7μμ
Ο αγώνας των πενταμηνιτών
και πώς συνεχίζουμε
Ομιλήτρια: Μαρία Μαλέσκου

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΙΚΟΣ

ΤΡΙΤΗ 22/12 καφέ Πλάτων 7μμ
Η Κίνα, στην αιχμή της κρίσης
Ομιλήτρια: Παντελής Γαβριηλίδης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΡΙΤΗ 22/12 καφέ Λα Ροζέ 7μμ
50 χρόνια από την
τραγωδία στην Ινδονησία
Ομιλήτρια: Μάνια Καρτελιά

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΡΙΤΗ 22/12 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ
(Ραγκαβή 69) 7μμ
Ανακεφαλαιοποίηση τραπεζών,
ένα καραμπινάτο σκάνδαλο
Ομιλήτρια: Βασίλης Μάραντος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/12 ΕΛΜΕ Γκράβας 7μμ
2015, μια χρονιά αγώνων και ανατροπών
Ομιλήτρια: Γιώργος Πίττας

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/12 καφέ Βιολέτα 7.30μμ
Βενεζουέλα, Αργεντινή μετά τις εκλογές
– Η εργατική αντίσταση έχει το λόγο
Ομιλήτρια: Δημήτρης Λυγίζος

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/12 White Rabbit 7μμ
2015, μια χρονιά αγώνων και ανατροπών
Ομιλήτρια: Τόνια Λαχανιώτη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/12 EPT-OPEN 7.30μμ
2015, μια χρονιά αγώνων και ανατροπών
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/12 κοινωνικός χώρος
(Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Η εργατική εναλλακτική
Ομιλήτρια: Μιχάλης Πέππας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/12 κυλικείο Δημαρχείου 7μμ
Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Βασίλης Κωνσταντινίδης

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/12 Στέκι (Ρήγα Φεραίου) 6μμ
Είναι ο ΣΥΡΙΖΑ ρεφορμιστικό κόμμα;
Ομιλήτρια: Μαρία Παππά

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/12 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Κράτος και αριστερά
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/12 Θόλος 5μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτρια: Δημήτρης Στεφανάκης

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/12
Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτρια: Μανώλης Φιωτάκης

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/12 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η θεωρία της Διαρκούς Επανάστασης
Ομιλήτρια: Χρήστος Κιούπης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/12 καφέ Τσίου 6.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτρια: Μιχάλης Λελέκας

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΒΟΡΕΙΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/1 καφέ Τσίου 6.30μμ
Ο ρόλος της επαναστατικής εφημερίδας
Ομιλήτρια: Λυδία Παυλίδη
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 καφέ Τσίου 6.30μμ
Μαρξισμός, θεωρία και πράξη
Ομιλήτρια: Κώστας Λαζαρίδης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΝΟΤΙΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 7/1 καφέ Τσίου 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Πάνος Λουκίσας
ΠΕΜΠΤΗ 14/1 καφέ Τσίου 7.30μμ
Γκρεμίστε τον φράχτη – Ανοιξτε τα σύνορα
Ομιλήτρια: Πάνος Λουκίσας

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΡΙΤΗ 22/12

ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 6.30μμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός πλατεία 6.30μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Κ. Πατήσια 5μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 6μμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 6μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 6.30μμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας 6.30μμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 6μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6μμ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/12

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Αμπελοκήπων 7.30μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.45μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Συντριβάνι 6μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης (Ιασηνίδου) 6μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ. Γαρδένια 6μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Συντριβάνι 6μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hopdos Center 6μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 6μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 6μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό Αγ. Μαρίνα 3μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ «κελάρι»,
πεζόδρομος Εθνικής Αντίστασης 7μμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 6μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ
ΛΑΡΙΣΑ κεντρική πλατεία 6μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ άγαμα Λαμπράκη 6.30μμ

ΤΡΙΤΗ 29/12

ΑΙΓΑΛΕΩ ΜΕΤΡΟ 6.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάνε 6.30μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία 6.30μμ
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ κεντρική πλατεία 6.30μμ

«Δε γιορτάζουμε, διεκδικούμε»

Συγκέντρωση Σύνταγμα 22/12 6μμ

Στις 22 Δεκέμβρη μπαίνει σε ψηφοφορία στη Βουλή η επέκταση του Συμφώνου Συμβίωσης για τα ομόφυλα ζευγάρια.

Στη συγκέντρωση που καλείται στις 6μμ στο Σύνταγμα καλεί η **Ομάδα LGBTQ ΑΝΤΑΡΣΥΑ** με το σύνθημα «Δε γιορτάζουμε, διεκδικούμε». Στο κείμενο παρέμβασής της τονίζεται η ανάγκη το Σύμφωνο να διευρυνθεί και να καλύψει όλα τα αιτήματα του κινήματος, ενώ καλεί σε συνέχεια των αγώνων.

Συνελεύσεις Τοπικών επιτροπών ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Τ.Ε. ΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

ΤΡΙΤΗ 22/12
Διδασκαλικός Σύλλογος Μαρουσίου 7.30μμ

Τ.Ε. ΖΩΓΡΑΦΟΥ-ΙΛΙΣΙΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ 7/1/2016

Εξορμήσεις ΚΕΕΡΦΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 24/12, 12μες

ΠΕΜΠΤΗ 31/12, 12μες

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλο του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας

τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον

ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο. Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιουρική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι. Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί

να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα _____

Διεύθυνση _____

Πόλη _____

Τηλέφωνο _____

Σωματείο - Σύλλογος _____

Η Εργατική Αλληλεγγύη δεν θα κυκλοφορήσει ανάμεσα σε Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά. Το επόμενο φύλλο θα κυκλοφορήσει 5 Γενάρη 2016. Καλές Γιορτές!

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιακή Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδές, Νεκταρίου
Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος,
Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας,
Μανώλης Σπαθής

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Π. Γαβριηλίδης, Δ. Καρδαμπίκης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikio@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, fax: 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

“Η εργατική τάξη των Αραβικών χωρών δεν έχει πει την τελευταία λέξη”

Πότε και πώς ξεκίνησε η σχέση σου με το κίνημα της Μέσης Ανατολής;

Η πρώτη φορά που ταξίδεψα στη Μέση Ανατολή για πολιτική διαδικασία ήταν το 2005, στην 3η αντιπολεμική Συνδιάσκεψη στο Κάιρο. Σηματοδοτούσε, εκείνη την εποχή, ότι κάτι αρχίζει να αλλάζει στη Μέση Ανατολή, με κέντρο το αντιπολεμικό κίνημα, τις αντιστάσεις ενάντια στο καθεστώς του Μουμπάρακ και την επανεμφάνιση αριστερών δυνάμεων.

Όλα αυτά τα χρόνια είχαμε σταθερά το βλέμμα μας στραμμένο στο Παλαιστινιακό. Όσες καμπές και αν υπήρξαν στα εσωτερικά (της Παλαιστίνης), ως “Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο” επιμείναμε να δείχνουμε την αλληλεγγύη μας και να οργανώνουμε ακτιβισμούς για την Παλαιστίνη. Αυτό με οδήγησε να συμμετέχω στην Πρωτοβουλία «Ένα Καράβι για την Γάζα» και στον «Στολίσκο της ελευθερίας», που προσπάθησε να σπάσει τον αποκλεισμό το 2010 και ακολούθησαν τα γνωστά γεγονότα με την πειρατική επίθεση του Ισραήλ και το μακελειό στο Μαβί Μαρμαρά.

Με το ξέσπασμα των Αραβικών Επαναστάσεων με ενδιέφερε να ερευνήσω και να ερμηνεύσω τις εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή, καρπός αυτής της προσπάθειας ήταν η συγγραφή ενός μικρού βιβλίου σχετικά με το θέμα.

Η Συνάντηση από ποιον οργανώθηκε και πώς ήταν από πλευράς συμμετοχής;

Τυπικά διοργανώθηκε από την «Παγκόσμια Κίνηση για το Δικαίωμα των Παλαιστίνων στην Επιστροφή», αλλά ουσιαστικά το οργάνωσε η Χεζμπολά. Συμμετείχαν πάνω από 250 αντιπρόσωποι από πολλές αραβικές και δυτικές χώρες και έδωσαν μια πραγματικά πανοραμική εικόνα του κινήματος.

Ποια είναι η κατάσταση του κινήματος στην Παλαιστίνη;

Τμήματα του κινήματος που συμπαραστέκονται στην Παλαιστίνη έχουν την εντύπωση ότι, εξαιτίας του πολέμου στη Συρία, του ISIS και της κρίσης πολιτικής εκπροσώπησης στην ίδια την Παλαιστίνη, το Παλαιστινιακό έχει βρεθεί εκτός ατζέντας.

Αυτό που εύκολα μπορούσε να γίνει αντιληπτό στη Συνάντηση είναι ότι αυτή τη στιγμή στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη εξελίσσεται μια τρίτη Ιντιφάντα. Οι Παλαιστίνιοι βγαίνουν στους δρόμους με σφενδόνες και διαδηλώνουν, αρνούνται να υπακούσουν, αρνούνται όλον αυτόν τον παραλογισμό που αποτελεί καθημερινότητα στην κατεχόμενη Παλαιστίνη. Αυτό είναι τεράστιο επίτευγμα, δεδομένου ότι αυτό το κίνημα είναι «ακέφαλο», δεν έχει ηγεσία.

Οι δύο προηγούμενες Ιντιφάντα ξέσπασαν αυθόρμητα, η πρώτη κατέληξε στη «Συμφωνία του Όσλο», που ήταν ένα μεγάλο ξεπούλημα, σήμανε ήττα της αριστεράς της εποχής και απονομιμοποίηση της PLO. Η δεύτερη Ιντιφάντα το 2002 είχε ως ηγεσία το πολιτικό Ισλάμ, δηλαδή τη Χαμάς, και ήταν πιο στρατιωτικοποιημένη.

Στη Συνάντηση υπήρχαν εκπρόσωποι από όλα τα κόμματα που εκπροσωπούν το παλαιστινιακό κίνημα, από κόμματα και φοιτητικές οργανώσεις μέχρι οικολογικές κινήσεις ενάντια στο ξερίζωμα των δέντρων. Από κοινού έβαζαν σαν στόχο την ενίσχυση της αντίστασης ενάντια στο Ισραήλ και το άπλωμα της Ιντιφάντα.

Ενδεικτικά θα αναφέρω δύο περιστατικά που

Στιγμιότυπο από τη Συνάντηση στη Βηρυτό στις αρχές του Δεκέμβρη

Η Δήμητρα Κυροίλλου βρέθηκε στις αρχές του Δεκέμβρη στη Βηρυτό για την “3η Διεθνή Συνάντηση για το Δικαίωμα των Παλαιστίνων στην Επιστροφή”. Μίλησε στον Μανώλη Σπαθί

με άγγιξαν πολύ. Το πρώτο περιστατικό αφορά δύο γυναίκες από την οικογένεια Ταμίμι, μάνα και κόρη. Το περασμένο καλοκαίρι, όταν ένας Ισραηλινός στρατιώτης προσπάθησε να απαγάγει ένα από τα παιδιά της οικογένειας στο Ναμπί Σαλέχ, αυτές του επιτέθηκαν άοπλες και κατάφεραν να τον αποπλίσουν, ενώ μετά του αφαίρεσαν και την κουκούλα. Η εικόνα αυτή είχε κάνει τότε τον γύρο του κόσμου. Αυτές οι δύο γυναίκες μίλησαν από το βήμα στη Συνάντηση. Το δεύτερο σκηνικό αφορούσε την τοποθέτηση ενός φοιτητή από τη Δυτική Όχθη, που προερχόταν από τα απομεινάρια της Φατάχ, ο οποίος κατηγορείται ανοιχτά την ηγεσία (του) και περιέγραψε ότι ο δρόμος είναι μια νέα εξέγερση, μια νέα Ιντιφάντα.

Ποια είναι η πολιτική κατάσταση στο Λίβανο;

Μια μέρα πριν τις εκρήξεις στο Παρίσι έγινε μια αιματηρή επίθεση αυτοκτονίας σε λαϊκή αγορά μιας εργατοπεριοχής στα νότια της Βηρυτού, στο Μπουρζ Μπεραζνέ. Εκεί μένουν πολλοί Παλαιστίνιοι πρόσφυγες. Ο κόσμος θρήνησε τους 43 μάρτυρες ενωμένος, ενώ αμέσως έγινε διάγγελμα του Νασράλα, ηγέτη της Χεζμπολά, ο οποίος είπε πολύ ανοιχτά ότι αυτή η επίθεση στόχευσε στο να σπείρει τη διχόνοια και κάλεσε σε ενότητα των Σουνιτών και των Σιιτών και σε πολιτική ενότητα του συνασπισμού της αντιπολίτευσης. Την επόμενη μέρα η ζωή συνεχίστηκε, κανένας δεν σκέφτηκε να απαγορεύσει την κυκλοφορία ή να σταματήσει στο δρόμο τις γυναίκες που φοράνε μαντήλα. Πρόκειται για μια κοινωνία τελικά πιο ανεκτική από τη γαλλική για παράδειγμα.

Στο Λίβανο υπάρχει μεγάλη πολιτική κρίση, δεν υπάρχει Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ούτε και προβλέπεται να εκλεγεί άμεσα από τη Βουλή. Το Λίβανο θα μπορούσαμε να τον περιγράψουμε και σαν «Ελβετία της Μέσης Ανατολής», φτιάχτηκε ως προτεκτοράτο της Γαλλίας

ώστε να μπορέσει να διατηρήσει ένα βαθμό ελέγχου στη Συρία. Μέχρι πολύ πρόσφατα είχε ένα παράλογο και ακραία σχεταριστικό εκλογικό σύστημα που προέβλεπε ότι η αναλογία των βουλευτών θα πρέπει να είναι 6 Χριστιανοί για 5 Μουσουλμάνους άσχετα με το ποιες είναι οι πραγματικές αναλογίες του πληθυσμού. Αυτό καταργήθηκε, όμως υπάρχουν άλλες δεσμεύσεις, όπως ότι ο Πρόεδρος πρέπει να είναι Χριστιανός, ο αντιπρόεδρος Σουνίτης και ο πρόεδρος της Βουλής Σίιτης.

Αυτή τη στιγμή στην πολιτική σκηνή του Λιβάνου υπάρχουν δύο πόλοι, η χριστιανική δεξιά με συντηρητικά αραβικά κομμάτια από τη μία και από την άλλη η Χεζμπολά με χριστιανικά κομμάτια που εναντιώνονται στο νεοφιλελευθερισμό της χριστιανικής ηγεσίας. Οι δύο αυτοί πόλοι δεν μπορούν να συμφωνήσουν για εκλογή προέδρου, και η πολιτική κρίση παρατείνεται. Η κρίση αυτή όμως δεν φρενάρει την καπιταλιστική ανάπτυξη και τον ακραίο νεοφιλελευθερισμό.

Φυσικά έχουν αναπτυχθεί και κοινωνικές αντιστάσεις στο νεοφιλελευθερισμό, όπως το κίνημα «You Stink» (βρωμάς), που με αφορμή την ιδιωτικοποίηση των σκουπιδιών ανέδειξε την πολιτική και οικονομική διαφθορά.

Σε τι κατάσταση βρίσκεται η Χεζμπολά και ποιος είναι ο ρόλος της;

Πρόκειται για μια αντιφατική οργάνωση με μεγάλο κοινωνικό έρεισμα στο Λίβανο και τις γύρω χώρες, δεν πρέπει να την θεωρούμε πάντως οργάνωση της αριστεράς. Έχει στοιχεία ρεφορμιστικού κόμματος αλλά δεν είναι τέτοιο, είναι ένα κόμμα του Ριζοσπαστικού Ισλάμ.

Αρκετά χαρακτηριστικό είναι ότι υπάρχει διχοτόμηση στη στάση της στα εσωτερικά και στα εξωτερικά πολιτικά ζητήματα. Στο εσωτερικό για παράδειγμα δεν έχει οργανώσει απολύτως κανέναν αγώνα ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις (εταιρείας ηλεκτρισμού, λιμάνια και παραλίες) αν και

στο κοινοβούλιο συνήθως τα καταψηφίζει. Έχει μια άλλη λογική, διαθέτει ευρύ δίκτυο κοινωνικών δομών που εξασφαλίζουν από φτηνά τρόφιμα και συσσίτια μέχρι κοινωνικά ιατρεία. Θα λέγαμε ότι ακολουθεί τακτική «ώριμου φρούτου», ενώ ταυτόχρονα ηγείται του συνασπισμού των κομμάτων της αντιπολίτευσης.

Στα εξωτερικά είχε την αίγλη ότι ηγήθηκε της νίκης κατά του Ισραήλ το 2006-07, που ήταν κάτι το φοβερό. Ενδεικτικό της αίγλης της Χεζμπολά είναι ότι το 2009, δύο χρόνια μετά το τέλος του πολέμου, κυκλοφορούσαν στους δρόμους της Συρίας αμάξια με φωτογραφίες του Νασράλα.

Όταν ξέσπασε η επανάσταση στη Συρία, είναι κοινό μυστικό ότι η Χεζμπολά συμβούλεψε τον Άσσαντ να «χαλαρώσει τα λουριά» και να εκτονώσει την κατάσταση. Όταν όμως με ευθύνη του Άσσαντ κλιμακώθηκε η βία σε εμφύλιο πόλεμο, η Χεζμπολά πήρε ανοιχτά θέση κατά των εξεγερμένων χαρακτηρίζοντας τη Σουνίτικη πλειοψηφία «Τακφίρι» (φανατισμένους φονταμενταλιστές) και το ένοπλο της σκέλος πολέμησε και πολεμάει κανονικά υπέρ του Άσσαντ. Αυτό απογοήτευσε τα Σουνίτικα κομμάτια που είχαν συσπειρωθεί γύρω της. Τώρα πλέον, με την άμεση επέμβαση των δυτικών στον πόλεμο της Συρίας, η επιλογή της αυτή φαίνεται αρκετά πιο λογική. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουν κάνει κριτική στον Άσσαντ και τους χειρισμούς του.

Η Αραβική Άνοιξη έχει πεθάνει;

Βρίσκεται σε υποχώρηση. Στη Συρία παρά την τεράστια προσπάθεια που έκαναν τα επαναστατικά κομμάτια, η επανάσταση έχει ηττηθεί. Η Αραβική Άνοιξη όμως δεν ήταν μια στιγμή, ήταν διαδικασία η οποία επιτάχυνε πολλές εξελίξεις. Άνοιξε το ζήτημα των συνδικάτων, των πολιτικών οργανώσεων (και των αριστερών), των εντύπων, των οργανώσεων γυναικών, του ιμπεριαλισμού, της Παλαιστίνης κ.α. πολιτικοποίησε τεράστια ακροατήρια. Στην Αίγυπτο για παράδειγμα, που τώρα έχει δικτατορία, τα συνδικάτα εξακολουθούν και δυναμώνουν και οι μορφές οργάνωσης του κόσμου εξακολουθούν να υπάρχουν. Πιστεύω ότι η εργατική τάξη και η φτωχολογία του Αραβικού Κόσμου δεν έχει πει ακόμα την τελευταία της λέξη.

Συμβολή στο κίνημα αλληλεγγύης

Είναι πραγματικά δυνατό να πετύχουμε την ανατροπή της πολιτικής της Ευρώπης-Φρούριο; Να ανοίξουν τα κλειστά σύνορα, να πέσουν οι φράχτες, να σταματήσουν οι πνιγμοί στο Αιγαίο και να δοθεί άσυλο στους πρόσφυγες; Υπάρχει περίπτωση να βγει ποτέ κανείς νικητής σε μια μάχη με τις κυρίαρχες πολιτικές των «παντοδύναμων εταίρων» της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Πώς παλεύουμε σήμερα το προσφυγικό ζήτημα;

Αυτά και άλλα ερωτήματα που απασχολούν εκατομμύρια κόσμο που κάθε μέρα θλίβεται να βλέπει άνδρες, γυναίκες και παιδιά να χάνονται στα νερά της Μεσογείου επιχειρεί να απαντήσει το νέο επίκαιρο βιβλίο (τιμή 6 ευρώ) που ήδη κυκλοφορεί από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο με τίτλο: «Γκρεμίστε το φράχτη-ανοίξτε τα σύνορα, Όχι στη ρατσιστική Ευρώπη-Φρούριο».

Το βιβλίο, το οποίο υπογράφουν ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δικηγόρος της πολιτικής αγωγής του αντιφασιστικού κινήματος στη δίκη της Χρυσής Αυγής, συγγραφέας και μέλος της συντακτικής του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω, η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας και δημοσιογράφος στην Εργατική Αλληλεγγύη και ο **Γιώργος Πίττας**, επίσης δημοσιογράφος στην Εργατική Αλληλεγγύη, συνοδεύουν συγκλονιστικές φωτογραφίες του **Άρη Μεσσήνη**. Οι 120 σελίδες του είναι χωρισμένες σε τρία μέρη.

Στο πρώτο, ο Θανάσης Καμπαγιάννης σκιαγραφεί την πολιτική της Ευρώπης-Φρούριο και την προσαρμογή της κυβέρνησης Τσίπρα στις πιέσεις της, αναλύοντας τις βασικές παραμέτρους των νέων προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών που είναι σήμερα περισσότερο από ποτέ αποτέλεσμα των ιμπεριαλιστικών πολέμων και επεμβάσεων.

Δρόμοι προσφυγιάς

Στα υποκεφάλαια του πρώτου μέρους καταγράφονται οι δρόμοι της προσφυγιάς, οι λόγοι που αυτή δημιουργείται στις χώρες προέλευσης, η στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα προηγούμενα χρόνια και η προσφυγική κρίση στην Ιταλία το 2013. Στη συνέχεια ο Θανάσης Καμπαγιάννης καταπιάνεται με τις πρόσφατες εξελίξεις: Την πολιορκία της Ευρώπης-Φρούριο και το σπάσιμο των συνόρων της το καλοκαίρι του 2015, την αντεπι-

**Μόλις κυκλοφόρησε
θα το βρείτε στο Μαρξιστικό
Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14**

θεση της Ευρώπης Φρούριο μετά το φθινόπωρο, το ρόλο του ελληνικού κράτους - κλείνοντας με ένα κεφάλαιο για τον φράχτη στον Έβρο και ένα για τα σχέδια σκλήρυνσης της πολιτικής της ΕΕ μετά τις επιθέσεις στο Παρίσι.

Στο δεύτερο μέρος, η Κατερίνα Θωίδου περιγράφει αναλυτικά το πρωτοφανές κίνημα αλληλεγγύης που ζητάει «σύνορα ανοιχτά για την εργατιά». Ξεκινάει με το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης σε μια σειρά από χώρες της ΕΕ και στη συνέχεια παρουσιάζει όλο τον πλούτο του κινήματος, ξεκινώντας από τα νησιά, στην Ελλάδα: το ρόλο των τοπικών πρωτοβουλιών αλληλεγγύης, των συνδικάτων, των καλλιτεχνών, συλλόγων φιλάθλων κλπ, καταλήγοντας σε ένα κεφάλαιο που αναλύει διεξοδικά σε τι μεταφράζεται το σύνθημα για ανοιχτά σύνορα.

Αποφασιστικότητα, συλλογικότητα

Στο τρίτο μέρος, ο **Γιώργος Πίττας** εξετάζει με ποιες πολιτικές και ποιες ιδέες χρειάζεται να είναι οπλισμένο αυτό το κίνημα για να μπορέσει να βάλει φραγμό στην ανθρωπιστική καταστροφή και τις ρατσιστικές πολιτικές ξεκινώντας από το ότι αυτό το δρόμο τον έχουν ανοίξει πρώτοι οι ίδιοι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες με την αποφασιστικότητα και τη συλλογικότητά τους.

Στα υποκεφάλαια αυτού του μέρους υποστηρίζει ότι το κίνημα αλληλεγγύης για να είναι αποτελεσματικό δεν μπορεί παρά να είναι διεθνές κίνημα ανυπακοής και αποκάλυψης της «ανθρωπιστικής» υποκρισίας των κυβερνήσεων της ΕΕ. Δεν μπορεί παρά να είναι μαζικό κίνημα διεκδίκησης των πολλών και όχι των «συνήθως υπόπτων αντιρατσιστών». Και ταυτόχρονα δεν μπορεί παρά να είναι πολιτικό: ενάντια στα μνημόνια, τον πόλεμο και τη συμμετοχή της Ελλάδας στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, το ρατσισμό και την ισλαμοφοβία, το φασισμό και τη Χρυσή Αυγή.

«Από το καλοκαίρι του 2015 το κίνημα αλληλεγγύης έκανε δυναμικά την εμφάνισή του» γράφει στην εισαγωγή του στο βιβλίο ο **Λεάνδρος Μπόλαρης**. «Είναι μια πτυχή της πολιτικής πόλωσης και της στροφής στ' αριστερά πλατιών τμημάτων της εργατικής τάξης και της νεολαίας που καταλαβαίνει ότι η Ε.Ε. και οι άρχουσες τάξεις δεν είναι μόνο οικονομικοί δολοφόνοι, αλλά και ρατσιστές δολοφόνοι. Αυτό το βιβλίο είναι μια συμβολή στη πάλη αυτού του κινήματος αλληλεγγύης και στη συζήτηση που αναπτύσσεται στις γραμμές του».

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Με το τέταρτο επεισόδιο «Επανάσταση – Μέρος 2», ολοκληρώνεται η φουτουριστική περιπέτεια «Αγώνες πείνας», που αναφέρεται σε ένα νέο τύπο ταινιών φαντασίας και έφερε τα πάνω κάτω στην κινηματογραφική βιομηχανία του Χόλιγουντ (έχοντας φέρει επίσης 3 δισεκατομμύρια δολάρια στα ταμεία της εταιρίας Lionsgate).

Το Hunger games βασίζεται στο ομότιτλο μυθιστόρημα της **Σούζαν Κόλλινς** και χαρακτηρίζεται «δυσοπική», εφηβική περιπέτεια. Το βασικό χαρακτηριστικό της είναι η περιγραφή μιας μελλοντικής κοινωνίας όπου κυριαρχεί η ανισότητα, η εκμετάλλευση και η καταπίεση. Η κυρίαρχη χώρα ΠΑΝΕΜ (όπως ΗΠΑ) καταδυναστεύει τις επαρχίες της επικράτειάς της, με αποκορύφωμα τον εξαναγκασμό τους να συμμετέχουν κάθε χρόνο με αποστολές από νέους και νέες σε αγώνες αλληλοεξόντωσης μέχρι να επιβιώσει ένας νικητής. Η παραβολή με το παγκοσμιοποιημένο καπιταλιστικό σύστημα βγάζει μάτια και προχωράει και σε διαφορετικά επίπεδα: Στον αδυσώπητο ανταγωνισμό που πρεσβεύουν οι Αγώνες πείνας (επιβιώνει μόνο ο δυνατότερος εις βάρος των υπόλοιπων). Στην Κοινωνία του Θεάματος: Οι ίδιοι οι Αγώνες είναι κομβικό στοιχείο τους και αποτελούν το βασικό ψυχαγωγικό γεγονός των υπηκόων, με πλήρη τηλεοπτική κάλυψη και υψηλή

Η γοητεία των “Hunger Games”

δημοτικότητα.

Ασφαλώς δεν είναι η πρώτη φορά που η επιστημονική φαντασία «ανακαλύπτει» την πολιτική. Το «1984» του Τζορτζ Όργουελ είχε μεταφερθεί στην οθόνη την ομώνυμη χρονιά και τα χνάρια του ακολούθησε το «Μπραζίλ» του Τέρι Γκίλιαμ. Και στα δύο, ο κεντρικός ήρωας αμφισβητεί την εξουσία και συντριβεται. Στον αντίποδα, στο Hunger Games, η ηρωίδα, Κάτνις Έβεργκριν, παραβαίνει τους κανόνες, νικά, δικαιώνεται, και μάλιστα στο τέλος της τρίτης ταινίας ξεσπά επανάσταση.

Επιστροφή της πολιτικής

Εδώ ακριβώς βρίσκονται τα δυνατά σημεία των «Αγώνων πείνας». Στην επιστροφή της πολιτικής, όχι απλά με τη μορφή ενός γκρίζου μέλλοντος αλλά μέσω της εξέγερσης ενάντια σε αυτό, στην εισβολή των μαζών στο προσκήνιο, στην ανάδειξη γυναικών σε ηγετικούς ρόλους –βασική διαφορά από την τυπική χολιγουντιανή απεικόνιση των γυναικών σε ρόλους όμορφης γλάστρας δίπλα σε δυναμικούς ήρωες.

Η τέταρτη συνέχεια λοιπόν ξεκινά με μεγάλες προσδοκίες για την έκβαση της επανάστα-

σης που είχε ξεσπάσει νωρίτερα. Οι επαρχίες της Πάνεμ έχουν μετατραπεί σε καμένη γη. Η Κάτνις και οι σύντροφοί της κινούνται μέσα σε κατεστραμμένες πόλεις που θυμίζουν επίμονα τη Συρία. Ο δικτάτορας πρόεδρος Σνόου έχει εξαπολύσει ανελέητο πόλεμο κατά των στασιαστών, αλλά και στο στρατόπεδο της επανάστασης η ηγεσία υπό την Άλμα Κόιν χειραγωγεί τις μάχες και μάλιστα με τεχνάσματα προπαγάνδας αντίστοιχα των δυναστών. Άλλωστε έχει πάρει μαζί της τον πρώην υπεύθυνο ΜΜΕ του Σνόου. Όλοι αυτοί θέλουν να μετατρέψουν την Κάτνις σε διακοσμιακό σύμβολο για προπαγάνδα της επανάστασης, μακριά από τις μάχες και τα κέντρα λήψης αποφάσεων, όμως τελικά η ίδια αναλαμβάνει δράση.

Υπάρχουν δυνατά κομμάτια στην τέταρτη ταινία, όπως όταν η Κάτνις απευθύνει στους ανθρακωρύχους κάλεσμα ενότητας κατά του δικτάτορα. Επίσης η εξέλιξη του έτερου ήρωα των Αγώνων πείνας, του Πίτα Μέλαρκ, ο οποίος έχει υποστεί πλήρη εγκεφάλου στα εργαστήρια του καθεστώτος, ώστε να στραφεί ενάντια στην Κατνις και την επανάσταση και παλεύει διαρκώς με την «ψευδή» συνείδησή του, διερωτώμενος τι ακριβώς από αυτά που

εκτυλίσσονται μπροστά στα μάτια του είναι αλήθεια και τι ψέμα.

Και καθώς η μάχη κορυφώνεται, ο θεατής θα πρέπει να αποφασίσει αν το επεισοδιακό φινάλε δικαιώνει τις προσδοκίες και τα ερωτήματα που άνοιξε η τετραλογία. Τι σημαίνει δικαίωση της επανάστασης; Τι θέλει πραγματικά ο λαός; Τι σημαίνει εκπλήρωση των επιθυμιών της ηρωίδας (γιατί ουσιαστικά αυτό είναι το κέντρο του βιβλίου –και της ταινίας);

Το «Hunger games» είναι σημάδι των καιρών που διανύουμε, εποχής πολέμων και επαναστάσεων. Έδωσε έμπνευση στους διαδηλωτές της Ταϊλάνδης που πριν ένα χρόνο χαιρετούσαν με το νεύμα της Κάτνις. Στους προπάτορες της ταινίας ανήκουν το γαπωνέζικο «Battle Royale» του 2000 και το «V for Vendetta» του 2005, από το οποίο εμπνεύστηκε το κίνημα Anonymous. Είναι καρποί της ριζοσπαστικοποίησης που γέννησε η αντίσταση στην παγκοσμιοποίηση και το αντικαπιταλιστικό κίνημα.

Αντανακλούν το κλίμα της εποχής, αλλά την ίδια στιγμή εκφράζουν τις ιδεολογικές και πολιτικές αντιλήψεις που είναι κυρίαρχες σήμερα. Εδώ βρίσκονται και τα όρια στο ποιά διέξοδο έχουν να δώσουν. Το Hunger Games δεν είναι μια επαναστατική ταινία, είναι πάντως μια πετυχημένη κινηματογραφική εποποιία για την φοβερή περίοδο που διανύουμε.

Δήμητρα Κυρίλλου

ΙΣΠΑΝΙΑ Βαθιά κρίση και στροφή Αριστερά

Σε κατάσταση χειρότερη από ό,τι πίστευε βρέθηκε το ισπανικό πολιτικό σύστημα μετά τις εκλογές της 20ης του Δεκέμβρη. Κανένας εύκολος συνδυασμός μεταξί των κομμάτων δεν δίνει πλειοψηφία στο κοινοβούλιο. Η κρίση των δύο παραδοσιακά μεγάλων κομμάτων συνεχίστηκε και επιταχύνθηκε.

Το δεξιό **Λαϊκό Κόμμα** που κυβερνάει τα τελευταία τέσσερα χρόνια έχασε 3,6 εκατομμύρια ψήφους. Από τις 186 έδρες (10 περισσότερες από την απόλυτη αυτοδυναμία των 176) πέφτει στις 123. Το σοσιαλδημοκρατικό **PSOE**, παρότι στην αντιπολίτευση, έχασε σχεδόν 1,5 εκατομμύριο ψήφους. Είναι το χειρότερο αποτέλεσμα στη μεταπολιτευτική ιστορία του κόμματος. Πρώτη φορά πέφτει κάτω από τις 100 έδρες. Οι **Θιουδαδάνος (Πολίτες)**, το κόμμα που στήριξαν τα ΜΜΕ και μερίδα του κεφαλαίου τον τελευταίο χρόνο για να γίνει τσόντα στο κλυδωνιζόμενο πολιτικό σύστημα δεν έφτασε στη 2η θέση που το προόριζαν. Έμεινε 4ο με 14% και ακόμη κι αν χάρισε τις 40 έδρες του στο Λαϊκό Κόμμα δεν του δίνει αυτοδυναμία. Αθροιστικά σε ψήφους, η πτώση των δυο κομμάτων (5,1 εκ.) δεν ισοφαρίζεται από τα 3,5 εκατομμύρια του ισπανικού "Ποταμιού". Υπολογίζοντας μάλιστα ότι άλλο ένα εκατομμύριο ψήφους έχασε και το **UPyD**, η προηγούμενη προσπάθεια να στηθεί κόμμα - πατερίτσα στη μέση του πολιτικού σκηνικού.

Η στροφή είναι στα αριστερά. Το **Ποδέμος** (μαζί με τις κατά τόπου

Απεργία των λιμενεργατών στη Βαλένσια το Φεβράριο του 2015

συμμαχίες του) έφτασε το 20,7%. Αν αθροίσουμε την **Ενωμένη Αριστερά**, τα δυο αριστερά ψηφοδέλτια ξεπερνάνε τα 6 εκ. ψήφους. Η σύγκριση με το 2011 φανερώνει πάνω από 4 εκατομμύρια ψηφοφόρους να μετακινούνται στα αριστερά. Τα αποτελέσματα του Ποδέμος έχουν ορισμένες ιδιαιτερότητες που κάνουν την κατάσταση ακόμη πιο δυναμική. Πρώτον, στις μεγάλες πόλεις τα ποσοστά είναι ακόμη μεγαλύτερα. Στην περιφέρεια της Μαδρίτης βγήκε δεύτερο κόμμα. Εκεί που τα κινήματα και η εργατική τάξη είχε πιο έντονες εμπειρίες, το Ποδέμος κατάφερε να κινητοποιήσει και να κερδίσει περισσότερους ψηφοφόρους. Ακόμη πιο εντυπωσιακά, στην Καταλωνία και τη Χώρα των Βάσκων αναδείχθηκε πρώτη δύναμη. Στη Ναβά-

ρα, τη Βαλένσια, τις Βαlearίδες και τη Γαλικία δεύτερη δύναμη. Εκεί δηλαδή που υπάρχει εθνικό ή γλωσσικό ζήτημα, το Ποδέμος γίνεται βασικός πολιτικός παίχτης.

Πόλωση

Στην Καταλωνία οι αλλαγές είναι κατακλυσμαίες. Δεν είναι μόνο ότι το Ποδέμος αναδείχθηκε πρώτο. Στο εσωτερικό του αυτονομιστικού μπλοκ υπήρξε αντιστροφή προς τα Αριστερά. Η δεξιά πτέρυγα, το κόμμα του προέδρου Μας, έχασε τις μισές ψήφους από το 2011. Αντίθετα η Ρεπουμπλικανική Αριστερά, υπερδιπλασίασε. Η πόλωση στο καταλωνικό ζήτημα, χάρη στο τεράστιο κίνημα των τελευταίων χρόνων, έχει κόψει την καλημέρα ανάμεσα στους δεξιούς καταλωνιστές και τα κόμμα-

τα της Μαδρίτης.

Αντίστοιχα, δημιουργούνται εντάσεις με τους δεξιούς αυτονομιστές στη Βασκία. Αυτά τα κόμματα παραδοσιακά ήταν εφεδρείες για να δημιουργηθούν κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες. Η κατάσταση βάζει εμπόδια στη συζήτηση για κυβερνητικές συμμαχίες, μιας και από τη μια το Ποδέμος έχει υποσχεθεί δημοψήφισμα για την ανεξαρτησία της Καταλωνίας, από την άλλη οι Θιουδαδάνος θέλουν να πάρουν πίσω πολλά από τα δικαιώματα που έχουν σήμερα οι αυτόνομες κοινότητες.

Το ισπανικό κατεστημένο είναι εντελώς απροετοίμαστο για κατάσταση κυβέρνησης μειοψηφίας. Ποιος θα βγάλει τα κάστανα απ'τη φωτιά; Το PSOE προς το παρόν θέλει να αποφύγει τη συγκυβέρνηση με τη

δεξιά, μπροστά στον κίνδυνο της ΠΑΣΟΚοποίησης. Αν οι Θιουδαδάνος κάνουν συγκυβέρνηση δεξιάς, θα έχουν ανάγκη τουλάχιστον την αποχή του PSOE. Αν το Ποδέμος κάνει την αυτοκτονική επιλογή να τα βρεί με το PSOE, θα πρέπει να στηριχτούν στην αποχή της δεξιάς. Οι κόκκινες γραμμές που έβαλε ο **Πάμπλο Ιγκλέσιας** στην πρώτη του ομιλία μετά τις εκλογές δύσκολα θα γίνονταν έτσι κι αλλιώς αποδεκτές, ενώ ακόμη και η συζήτηση θα έχει δυσκολίες, μιας και οι βουλευτές του Ποδέμος σε Βαρκελώνη και Βαλένσια προέρχονται από συμμαχικά σχήματα που θα έχουν τις δικές τους απαιτήσεις.

Όλα αυτά, ενώ η Ισπανία δέχεται την πίεση να προχωρήσει σε περικοπές, να ελέγξει το έλλειμμα και το τεράστιο χρέος. Τις τελευταίες μέρες πριν τις εκλογές, ένα βίντεο του **Ραχόι** και της **Μέρκελ** σημείωσε τεράστια επιτυχία στο διαδίκτυο. Ο Ραχόι εξηγεί στη Μέρκελ ότι το Ποδέμος πάει καλά στις δημοσκοπήσεις, αλλά χαμογελώντας λέει πως το Λαϊκό Κόμμα θα είναι πρώτο και στη συνέχεια βλέπουμε για συγκυβερνήσεις. Η Μέρκελ δεν χαμογελάει και ρωτάει με ανησυχία αν άκουσε καλά ότι το Ποδέμος μπορεί να βγει και δεύτερο. Τα αποτελέσματα έκοψαν τα χαμόγελα και στον Ραχόι και σε όσους τους επόμενους δυο μήνες θα προσπαθήσουν να στηθούν κυβέρνηση για να σταθεροποιήσουν το σπασμένο πολιτικό σύστημα.

Νίκος Λούντος

ΟΥΚΡΑΝΙΑ Διαγραφή του χρέους, η απάντηση στη λιτότητα

Παρόλο που οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή έχουν επισκιάσει την κρίση στην Ουκρανία η ηχώ της τελευταίας φτάνει καμιά φορά σε μας. Όπως έγινε για παράδειγμα πριν δυο βδομάδες, όταν το ίντερνετ και τα κανάλια έδειχναν ένα βουλευτή του κόμματος που στηρίζει τον πρόεδρο Ποροσένκο να τραβάει με κεφαλοκλειδωμά τον πρωθυπουργό Γιατσενούκ από το βήμα της Ράντα -του ουκρανικού κοινοβουλίου.

Το ζήτημα που πυροδοτεί την ένταση είναι οι νόμοι για τις «μεταρρυθμίσεις» που έρχονται ως συνέχεια της «οικονομικής βοήθειας» από το ΔΝΤ και την ΕΕ. Δυο μέρες πριν το επεισόδιο, ο **Τζο Μπάιντεν**, ο αμερικάνος αντιπρόεδρος, είχε επισκεφθεί το Κίεβο και μιλώντας στη Ράντα έκανε παραινήσεις για να προχωρήσουν το δρόμο των «δύσκολων μεταρρυθμίσεων», όπως του συνταξιοδοτικού. «Το να αυξήσεις τα όρια συνταξιοδότησης σε πολλές χώρες σημαίνει ότι υπογράφεις την πολιτική σου νεκρολογία» είπε.

Η κυβέρνηση του Κίεβου προσπαθεί να σκεπάσει τις ρωγμές και την κρίση της χτυπώντας τα τύμπανα του εθνικισμού και του αντικομμουνισμού. Η πρόσφατη απόφαση των δικαστηρίων που επικύρωσαν την απαγόρευση του ΚΚ Ουκρανίας, εντάσσεται σε αυτή την προσπάθεια. Την ίδια στιγμή όμως, η οικονομική κατάσταση χειροτερεύει.

Τον Νοέμβριο το Κέντρο Κοινωνικών και Εργατικών Μελετών οργάνωσε ένα διεθνές συνέδριο στο Κίεβο για την οικονομική κρίση και τον νεοφιλελευθερισμό στην Ουκρανία, στο οποίο συμμετείχαν αριστεροί αγωνιστές και ακαδημαϊκοί από την ίδια την Ουκρανία αλλά και άλλες χώρες. Μια από τις πιο ενδιαφέρουσες συνεδρίες ήταν αυτή που αφορούσε το ουκρανικό δημόσιο χρέος, με τα στοιχεία που παρουσίασε ο **Αλεξάντρ Κραβτσούκ**, ερευνητής του Κέντρου.

Όπλο εκβιασμού

Η απότομη παγκόσμια ύφεση του 2008-9 έπληξε σκληρά την ουκρανική οικονομία. Μια από τις συνέπειες ήταν η εκτίναξη του χρέους. Η οικονομία δεν συνήλθε ποτέ από το σοκ. Και το χρέος έγινε όπλο οικονομικού εκβιασμού για τους αντιμαχόμενους ιμπεριαλισμούς που θέλουν την Ουκρανία στη σφαίρα επιρροής τους.

Φέτος αυτό το χρέος θα ξεπεράσει το ΑΕΠ αυτής της φτώχης και χτυπημένης από τον πόλεμο χώρας, συγκεκριμένα θα φτάσει το 1.394 τρις χρίβνια (το νόμισμα της χώρας), περίπου 59 δις δολάρια. Οι αποπληρωμές αυτού του χρέους μόνο για φέτος θα είναι το 16.4% των δαπανών του προϋπολογισμού. Είναι το μεγαλύτερο κονδύλι.

Η διεθνής κρίση του 2008 προκάλεσε μια βουτιά στην ουκρα-

νική οικονομία. Από τότε, το χρέος άρχισε να κλιμακώνεται. Από το 2010 και μετά όλα τα δάνεια που παίρνανε οι ουκρανικές κυβερνήσεις κατευθύνονταν ουσιαστικά στην αποπληρωμή προηγούμενων δανείων.

Το μεγαλύτερο τμήμα του αφορά δάνεια από δυτικές κυβερνήσεις και «διεθνείς οργανισμούς» όπως το ΔΝΤ. Αλλά δεν είναι οι μόνοι δανειστές που πνίγουν την Ουκρανία. Το μερίδιό της έχει και η Ρωσία, περίπου 3 δις σε «ευρωμόλογα» που έπρεπε να πληρωθούν φέτος και άλλα 870 εκατομμύρια από πιστώσεις της Gazprombank και της Sberbank (της τρίτης μεγαλύτερης ευρωπαϊκής τράπεζας).

Όπως έχει επισημάνει ο **Βολόντιμυρ Ισένκο** (που ήταν ομιλητής στον Μαρξισμό 2015) η εκτίναξη του δημόσιου χρέους «έχει δημιουργήσει μια ακόμα Ελλάδα στα σύνορα της ΕΕ, αλλά πολύ πιο φτωχή, ρηγμαγμένη από τον πόλεμο και με μια εθνικιστική-νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση».

Η διαγραφή του χρέους είναι η εργατική απάντηση και στην Ελλάδα και στην Ουκρανία. Όσο πιο ξεκάθαρα παλεύει το εργατικό κίνημα και η Αριστερά γι' αυτή την προοπτική εδώ, τόσο μεγαλύτερη δύναμη δίνουμε στην νέα Αριστερά που παλεύει να οργανωθεί στην Ουκρανία.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Μαζικά στους δρόμους την παγκόσμια ημέρα Μετανάστη:

Open the borders Ανοίξτε τα σύνορα!

«**O**pen the borders»-«Ανοίξτε τα σύνορα», ήταν το κεντρικό αίτημα ντόπιων και μεταναστών στην αντιρατσιστική συγκέντρωση και πορεία που έγινε την Παρασκευή 18 Δεκέμβρη στην Αθήνα, στο πλαίσιο της Παγκόσμιας Ημέρας του Μετανάστη. Τον παλμό έδωσαν μετανάστες από το Μαρόκο και την Αλγερία, που συμμετείχαν στη συγκέντρωση και την πορεία κουβαλώντας τα μπογαλάκια τους, αφού είχαν μόλις το ίδιο πρωί διωχθεί από το Τάε Κβο Ντο στο Παλαιό Φάληρο, με εντολές της αστυνομίας και της κυβέρνησης.

«Ήρθαμε σήμερα εδώ για να ζητήσουμε από την κυβέρνηση να ανοίξει τα σύνορα για να περάσουμε. Περιμέναμε στην Ειδομένη για πολλές μέρες και αντί να προχωρήσουμε μπροστά μας γυρίσανε πίσω στην Αθήνα. Θέλουμε να προχωρήσουμε να πάμε στη Γερμανία να βρούμε την οικογένειά μας που μας περιμένει. Ξεκίνησα από το Μαρόκο εδώ και ένα μήνα περίπου και τις πιο πολλές μέρες τις πέρασα στην Ελλάδα περιμένοντας στα σύνορα. Ευχαριστούμε πολύ τους Έλληνες για τη βοήθειά τους αλλά ζητάμε να ανοίξουν τα σύνορα», μας είπε ο 26χρονος Γιούνς μετανάστης από το Μαρόκο.

Η συγκέντρωση στην Ομόνοια ξεκίνησε με χαιρετισμούς εκ μέρους της Πρωτοβουλίας για τις 18 Δεκέμβρη, του Δικτύου για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, της ΛΑΕ, ενώ ακούστηκε ηχογραφημένο μήνυμα εκ μέρους των μεταναστών απεργών πείνας που βρίσκονται στην Π. Ράλλη που ζητούσαν καλύτερες συνθήκες και δικαιώματα. Χαιρετισμό έκανε και η Αργυρή Ερωτοκρίτου εκ μέρους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. «Παλεύουμε για να σταματήσουμε τη δολοφονική πολιτική της ΕΕ και της κυβέρνησης απέναντι στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Για να ανοίξουν τα σύνορα, να πέσει ο φράχτης στον Έβρο. Το εργατικό, το αντιρατσιστικό και το αντιπολεμικό κίνημα έχουμε να παλέψουμε πλάι στις εργατικές μας διεκδικήσεις, ότι θα δοθεί σίτιση, στέγαση, άσυλο στους πρόσφυγες και χαρτιά στους μετανάστες. Είναι μία μεγάλη μάχη και έχουμε να τη συνεχίσουμε. Καλούμε στην πανελλαδική κινητοποίηση στις 23-24 Γενάρη στην Αλεξανδρούπολη και στο Φράχτη του Έβρου. Παλεύουμε να σταματήσει ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή, να σταματήσει κάθε εμπλοκή της ελληνικής κυβέρνησης, να διαλύσουμε τον αντιδραστικό άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ-Αιγύπτου. Καμία διευκόλυνση στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, οι

Αθήνα, Παρασκευή 18/12

πρόσφυγες είναι καλοδεχόμενοι».

Δεκάδες ήταν τα πανό των αντιρατσιστικών κινήσεων, των μεταναστευτικών κοινοτήτων, των συλλόγων και των πολιτικών οργανώσεων που συμμετείχαν στη συγκέντρωση στην Ομόνοια και στην πορεία που ακολούθησε στα γραφεία της ΕΕ.

“Γκρεμίστε το φράχτη”

Με τη μαχητική τους παρουσία οι μετανάστες από το Μαρόκο και την Αλγερία κρατώντας πικέτες που καλούσαν στο διήμερο στις 23-24 Γενάρη στην Αλεξανδρούπολη και στο φράχτη του Έβρου διαδήλωναν κάτω από το πανώ της ΚΕΕΡΦΑ που έγραφε «Ανοίξτε τα σύνορα-γκρεμίστε το φράχτη». Μαζί τα πανώ της Πακιστανικής Κοινότητας, της Ένωσης Μεταναστών Εργατών, του ΣΕΚ των φοιτητών της ΚΕΕΡΦΑ, της Ομάδας LGBTQ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, των Φοιτητικών Συλλόγων, του Συντονισμού για το προσφυγικό, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ενώ προπορεύονταν τα πανώ της Κατάληψης Νοταρά και ακολουθούσαν τα πανώ του ΚΑΣΑΡΙ, του Λαϊκού Μετώπου Τουρκίας, της Ροσινάντε, της ΛΑΕ και πολλών ακόμα συλλογικοτήτων.

Συγκέντρωση έγινε την ίδια μέρα και ώρα στο Άγαλμα Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη, την οποία προσπάθη-

σε να διαλύσει η αστυνομία. Λίγη ώρα πριν την έναρξη του συλλαλητηρίου στο οποίο συμμετείχαν φοιτητικοί σύλλογοι, σωματεία, η ΚΕΕΡΦΑ, η Αντιρατσιστική Πρωτοβουλία, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΛΑΕ και ο Αντιεξουσιαστικός χώρος, διμοιρία των ΜΑΤ επιτέθηκε απρόκλητα σε μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της ΕΑΑΚ Θεσσαλονίκης ενώ πήγαιναν στην πορεία, με αποτέλεσμα δύο φοιτήτριες και ένας φοιτητής να τραυματιστούν και δύο φοιτητές να συλληφθούν. Συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στα δικαστήρια της Θεσσαλονίκης τη Δευτέρα 21/12 το πρωί, ενώ μία σειρά ψηφίσματα σωματείων και συλλόγων διεκδικούν απελευθέρωση των συλληφθέντων και απόσυρση των κατηγοριών.

«Δεν είναι πρώτη φορά που άντρες των ΜΑΤ συμπεριφέρονται με τρόπο βίαιο, προκλητικό και αλήτικο απέναντι σε αγωνιστές και νεολαίους, προς τους οποίους φροντίζουν να επιδεικνύουν ανεξόδα τη δήθεν μαγκιά τους», ανακοίνωσε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. «Η ηγεσία της ΕΛΑΣ και η ηγεσία του υπουργείου Εσωτερικών έχουν τεράστιες ευθύνες. Αφού άφησαν ανέπαφους τους πιο σκοτεινούς μηχανισμούς καταστολής, τώρα κάνουν πλάτες και στην απρόκλητη βία τους. Απαιτούμε όχι μόνο να απελευθερωθούν οι νέοι που συνελήφθησαν, αλλά και να τιμωρηθούν όσοι τους επιτέθηκαν. Σε κάθε περίπτωση αυτό θα γίνει, είτε θέλει είτε δεν θέλει η πολιτική ηγεσία του υπουργείου».

Συγκέντρωση έγινε και στην πλατεία Όλγας στην Πάτρα με τη συμμετοχή της ΚΕΕΡΦΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, του αντιεξουσιαστικού χώρου και άλλων συλλογικοτήτων.

Κατερίνα Θωίδου

